

Adatu fabrika
ver durvis
interesentiem.

→ 10. lpp.

„Šis ir vistālāk uz ziemeļiem esošais **vīna dārzs**, kurā aug daudz dažādu Rietumeiropas šķirņu vīnogu,” saka Mārtiņa Vāgnera vīna dārza un vīna darītavas *Vini Ķurlandia* jaunā pārvaldniece **Daiga Valantina-Štolcere**.

→ 8.-9. lpp.

IKurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 51
(11 784)

Piektdiena, 2022. gada 1. jūlijs

Atklāta atjaunotā Skrundas autoosta

Šodien svinīgā gaisotnē pēc aptuveni gadu ilgas renovācijas atklāta Skrundas autoosta, kurā nu pasažieri varēs uzturēties patīkamās telpās vai uz atjaunota perona gaidīt savu autobusu.

Jaunas uzgaidāmās telpas, moderns informatīvais displejs, telpas, kuras pilnībā pielāgotas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, jaunas labierīcības, atjaunots perons ar jumtu, pilnībā mainīts autoostas vizuālais tēls – tāds ir rezultāts gadu ilgušajiem darbiem Skrundas autoostā. SIA *Skrundas komunālā saimniecība* (SKS) valdes loceklis Sandis Japeņins stāsta, ka autoostu nodot ekspluatācijā bijis paredzēts jau janvārī, bet pandēmijas dēļ termiņš ticis pagarināts. Kopējās izmaksas ir 320 000 eiro. Darbus veica firma *AB Būvniecība*.

Lielākie izaicinājumi bijusi telpu pārbūve. Vēsturiski ēka un tās telpas celtas tā, kā tās atkal ir šobrīd. Pēc uz-būvēšanas priekšējā telpa bija uzgaidāmā telpa pasažieriem, tālākās – administrācijai, komercdarbībai. Laika gaitā viss mainījās – uzgaidāmā telpa kļuva par komercplatību, administratīvā daļa – par uzgaidāmo telpu. Nu telpu izkārtojums ir tāds, kā sākotnēji paredzēja ēkas cēlāji.

Vēl izaicinājums bijis atrast līdzvērtīgu alternatīvu jumta materiāliem. Sākotnējā iecere paredzēja, ka tas būs no koka, taču kopīgi tika atrasts cits risinājums – gan lētāks, gan ilglaicīgāks, ar labu siltumizolāciju, proti, *Thermowhite* – putupolistirola bumbiņu maisījums ar līmi.

No jaunumiem izceļams tas, ka ēkā nu ir izbūvēta maksas ārējā tualete, kura pieejama visu diennakti, ir mūsdienīgi aprīkota un pielāgota arī cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Jumtā virs perona sānos iestrādātas LED lentas – diennakts tumšajā laikā tas būs pievilcīgi izgaismots, svētkos to varēsot izgaismot, piemēram, Latvijas valsts karoga krāsās.

Uzgaidāmajai telpai ir ierīkotas ieejas durvis, kuras automātiski atslēgsies pirms pirmā autobusa pienākšanas un aizslēgsies, kad pēdējais transports būs prom. Par durvju slēgšanos savlaicīgi brīdinās elektroniskais displejs, uz kura parādīsies uzraksti, un tiks atskaņots audio. Ja nu kāds tomēr paliks iekšā pēc tam, kad durvis aizslēgsies, laukā viņš varēs tikt, bet atpakaļ ne. Komerctelpas šobrīd vēl stāv tukšas, bet ikvienam interesentam ir iespēja sazināties ar SKS par to izīrēšanu.

Alberta Dintera teksts un foto

Vēl pirms gada nevarēja iedomāties, ka Skrundas autoosta piedzīvos tik ievērojamas pārmaiņas. No nolupušas, balsa paskata ēkas nu tā kļuvusi par modernu un patīkamu vietu, kur cilvēkiem sagaidīt sabiedrisko transportu.

Krievu rakstnieks Ļevs Naumovs par dzīvi Krievijā: „Propaganda ir spēcīgāka nekā tuvinieku teiktais.” → 6. lpp.

Iespēja
**augstskolas
diplomu** iegūt
tepat, Kuldīgā.

→ 7. lpp.

Eksperti par
**Krievijas
agresiju Ukrainā.**

→ 2. lpp.

Laidos: Migldārzu
zemes aug raženi;
sacensās spēkavīri.

→ 5. lpp.

Nakstmieru
traucē kafējnīcas
troksnis un suņu
rejas.

→ 3. lpp.

Otrdien, 5. jūlijā:

- Kā reforma ietekmē sociālo darbu.
- Vasaras darbs pie uzņēmējiem.
- Zemkopju likstas karstumā.
- Dārdzība un taupība.
- Pēteris Rezgals – par dzīvi un darbu.
- Kas jauns Nīkrācē.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Beidzot vasara!
Kas ir kovids?Amanda
Gustovska

Atnākot siltajam laikam un vasaras bezrūpībai, par kovidu esam piemirsuši, taču, šķiet, ka tas to vien gaidījis, liekot noprast, ka ir izgaiss. Pēdējā laikā arvien biežāk uzzinu par kādu pazīstamo, kurš ar to saslimis. Kur un kā, nemaz nenojaušot.

Arī pati pirms neilga laika jutos slikti, taču tests bija negatīvs. Lai arī tā, simptomi bija ļoti līdzīgi. Likās, ka šovasar beidzot varēsim baudīt vasaru, taču, mazliet atlaižot grožus, kovids atkal ir klāt! Neparko tas neļauj sajūst brīvību. Teikšu godīgi, ka līdz šim par to nebiju satraukusies. Domāju, ai, nu kas – ja saslimšu, saslimšu. Tad laukā bija vēss, un nekur nekas saistošs tāpat nenotika. Taču vasarā gan sajūtas ir citādas un slimot ir briesmīgi. Sevišķi siltā un pasākumiem bagātā. Liekas, ka divi gadi ir atņemti, jo atmiņas nav veidotas, nekas nav noticis, nekur nav patbūts, bet tagad, kad dzīve beidzot rit vecajās sliedēs, ir sajūta, ka jāpaspēj viss iekavētais. Šī sajūta ir vienlaicīgi gan biedējoša, gan pacilājoša. Ticu, ka tā jūtas daudzi – kalendāros atlikti visi iespējamie pasākumi, jau saorga-

nizētas mājas ballītes un izbraucieni. Bet, ja nu kovids to visu iztraucētu? Tāda doma gan prātā neienāk. Manā kalendārā tāda varianta nemaz nav. Zemapziņā aizķērusies doma, ka atnāks rudens un atkal viss sāksies no gala – būs jauns pandēmijas vilnis. Lai arī tam neticu, šī sajūta ir iesēdusies dziļi jo dziļi. Prāts spēlē jokus un rada haosu, nepārtraukti atgādinot, cik daudz līdz rudenim jāpaspēj. Kā lai prātu nomierina? Pavisam noteikti zinu, ka ne saslimstot ar kovidu vai kādu citu vīrusu. Pēdējā laikā nepamet sajūta, ka, cilvēku prātiem trakojojot, esam satrakojuši arī apkārtējo pasauli. Liekas, ka arī šī vasara cenšas atgūt pēdējos gados iekavēto, uzstādot jaunus karstuma rekordus, pabarojot ar D vitamīnu un lietus gūzmu. Neatceros, kad Latvijā pēdējo reizi bija tik karsts jūnijs. Tas gan priecē, gan satrauc. Iespējams, lielā cilvēku burzma šomēnes bija viens no iemesliem augstajiem kovida saslimstības rādītājiem. Pasākumus gan atlikt nevajag, un vasara ir jābauda, bet jāatceras, ka arī kovids to bauda.

MANUPRĀT

Vai viņiem pieder visa pilsēta?

Tas priecē, ka pēc ilgāka pārtraukuma Kuldīgā notika Baltijas čempionāts šosejas riteņbraukšanā. Lielī svētki visiem šī sporta veida cienītājiem. Taču darvas karoti medus mucā pielēja pašu sportistu uzvedība ārpus sacensībām. Man, redzot to, kas piektdienas vakarā notika ielās, radās sajūta, ka viņiem pieder visa pilsēta. Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, veicot braukšanas manevrus pa koplietošanas brauktvēlēm, neskatoties, vai netuvojas auto. Te es runāju par kreiso pagriezīenu,

stāvēšanu uz ielas braucamās daļas baros, neliekoties ne zinīs par to, ka tuvojas auto un viņiem ir pienākums atbrīvot brauktuvi, netraucēt. Bērnišķīga žākstīšanās un pretī mēdīšanās, ja autovadītājs viņu virzienā dusmīgi paskatās... Diemžēl arī iepriekš ne viens vien lielo sacensību dalībnieks uzvedies bravūrīgi un pārkāpis noteikumus. To atzīst arī kārtības sargi. Es neceru, ka manis rakstītais varētu nonākt organizatoru ausīs, bet ja nu tomēr...

Alberts Dinters

FOTOKOMENTĀRS

Mākslas
nogurdinātie.
Izstādes
atklāšana
Padures muižā.

Lailas Liepiņas
teksts un foto

TRIS PAR VIENU

Krievijas apšaudes Ukrainā

26. jūnijs. Krievijas izšautās raķetes trāpa daudzstāvu namā Kijivā un bērnodārza tirdzniecības centrā Kremenčukā. Ir bojāgājušie un ievainoti.

27. jūnijs. Krievijas raķetes trāpa cilvēku pārpildītā tirdzniecības centrā Kremenčukā. Nogalināti aptuveni 18, bet ievainoti 60 cilvēki.

28. jūnijs. Krievijas raķetes trāpa dzīvojamajā namā Ukrainas dienvidu pilsētā Mikolajivā. Nogalināti trīs un ievainoti pieci cilvēki.

Kā jūs vērtējat Krievijas atsāktās, intensīvās civilo objektu apšaudes?

NEKAD NEATZĪS SAVAS KĻŪDAS

1. **Igors Rajevs**, Nacionālo bruņoto spēku rezerves pulkvedis, militārais analītiķis:

– Krieviem ir sava mērķu noteikšanas sistēma, dažreiz ļoti neizprotama, aplama. Neko nevar darīt, tādā veidā viņi darbojas. Viņi laiku pa laikam maina prioritātes, kādus mērķus viņi apšauda. Ir jāsaprot, ka, šaujot pa civilajiem mērķiem, jūs Rietumu piegādātās raķešu sistēmas HIMARS neapturēsiet. Ja kaut vai desmit reizes jūs trāpīsiet kādā tirdzniecības centrā, ja runājam par Kremenčuku, HIMARS neapklusīs. Ja tā ir Krievijas atbilde Ukrainai uz šo raķešu sistēmu izmantošanu, par ko es ļoti šaubos, tad tā ir absolūti bezjēdzīga taktika. Jāatceras, ka krievi šobrīd šajās apšaudēs izmanto vecās X22 raķetes, kuras ir vecākas par mani. Skaidrs, ka tās dažreiz netrāpa tur, kur vajag. Vai tika tēmēts precīzi

KRIEVI MEDĪ RIETUMU IEROČUS

2. **Raimonds Graube**, ģenerālis, bijušais Nacionālo bruņoto spēku komandieris:

– Par civilajiem objektiem jāsaprot, ka tie, visticamāk, nebija primārais mērķis, bet par teroristu valsti, kurai nav precīzu ieroču, nevar pateikt, vai tas ir mērķēts trāpījums vai neprecīzu ieroču kļūda. Lai kā nebūtu, tam attaisnojuma nav. Tas ir terorisms. Normāliem komandieriem ir jāzina: ja precizitāte ir tik zema, tad jāizdara secinājumi, ka nedrīkst šaut pa militārajiem objektiem bieži apdzīvotās vietās. Neba velti ārvalstu eksperti ir aprēķinājuši, ka Krievijas raķešu precizitāte ir 60%. Apšaudes ir kļuvušas intensīvākas, īpaši tālās darbības raķešu izmantošana. Es domāju, ka tam ir divi iemesli. Pirmais: mēs zinām, ka Krievijai ir nomainīts apvienoto spēku frontes štāba komandieris. Ko tas nozīmē? Saimnieks nav apmierināts ar iepriekšējā komandiera darbības rezultātu.

VAR PIELIETOT JEBKO, LAI TERORIZĒTU UKRAINU

3. **Jānis Slaidiņš**, Zemessardzes štāba pārstāvis, kapteinis:

– Ir vairāki aspekti. Pirmais: Krievija joprojām grib parādīt, ka ir militāri jaudīga lielvalsts. Otrais: šie raķešu triecieni tiek veikti ne tikai pa militārajiem, bet diemžēl arī lielā skaitā pa civilajiem objektiem. Tas nozīmē, ka Krievija mēģina radīt haosu, jo frontē viņi stāv uz vietas, panākumu nav, un tāda ir viņu taktika. Trešais ir saistīts ar neseno visa Krievijas grupējuma komandieru nomaiņu. Viens no viņiem tiek dēvēts par Putina ģenerāli, kurš nelāgu slavu ieguva jau Sīrijā un kurš ir *slaucītājs*. Ceturtais varētu būt NATO samits, kuram Krievija demonstrē muskuļus, bet tas viss spēlē pret Putinu. Viņi neatkāpsies, šie triecieni pierāda, ka viss turpināsies un ar lielāku jaudu. Es absolūti neesmu optimists, ka tur viss

un apzināti uz civilajiem mērķiem, to mēs nevaram pateikt, bet tāda iespēja pastāv. Vai tas tā bija, mēs redzēsim tuvāko dienu laikā, kāda būs Krievijas taktika un vai atkārtosies līdzīgi triecieni, tendence *nejauši* trāpīt civilajiem objektiem. Ja tas turpināsies, tad tā jau ir apzināta rīcība. Ko viņi ar to sasniedz? Neko, izņemot to, ka viņi vēl vairāk sanikno Ukrainas armiju, ukraiņus, bet viņus šādā veidā iebaidīt nevar, tādēļ jāskatās, kāda ir tendence. Vēl mēs redzam, kā pēc šiem triecieniem Krievijas masu medijos sacēlās kārtējais taisnošanās vilnis – mēs tur netrāpījām vai mēs tur trāpījām, bet tur nekā nebija, viss ir demonstrācija, viss ir *feiks* no Ukrainas puses, vispār ukraiņi paši ir vainīgi. Kādi krieviem bija informatīvie paņēmieni, tādi ir tagad. Viņi nekad neatzīs savas kļūdas un nepateiks, ka kaut ko izdarījuši nepareizi.

Jaunajam jāspēj pierādīt sava varēšana. Vēl jo vairāk tādēļ, ka neoficiāli avoti vēsta, ka Luhanskas apgabala ieņemšanas datums bija noteikts 26. jūnijs. Tas nav sasniegts. Otrs: domāju, ka viņi varētu ar tālās darbības ieročiem mēģināt tēmēt pa Rietumu piegādātajiem ieročiem, kuri jau darbojas Ukrainā. Viņi mēdīs šos ieročus, jo saprot: ja tie uzreiz neradīs lūzumu karā, tad palielinās ukraiņu spējas aizstāvēties vai ierobežotos frontes sektoros veikt pretuzbrukumus. Tie ir ļoti izšķiroši gan morāles celšanai, gan militārajam panākumam. Šobrīd mēs jau redzam Krievijas attaisnošanos par pēdējo trāpījumu Kremenčukas tirdzniecības centram. Tā zināmā mērā varētu atspoguļot Krievijas mērķus, medijot Rietumu piegādātos ieročus, jo viņi jau paziņoja, ka tēmējuši pa kaut kādām noliktavām, kurās it kā atradās Ukrainas ieroči. Tas ir fakts, ka viņi to dara, un par to šaubu nav.

Alberts Dinters

RUNĀ SPECIĀLISTS

Neuzturēties tiešos saules staros un daudz dzert ūdeni

Indra Liniņa, sabiedrības veselības speciāliste, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Katastrofu medicīnas centra pārstāve

Lai saudzētu savu veselību karstajās dienās, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) speciālisti iesaka pēc iespējas mazāk dienas vidū uzturēties tiešajos saules staros, uzņemt pietiekamā daudzumā šķidrumu, izvēlēties atbilstošu apģērbu, kā arī parūpēties par bērniem un sirmgalviem.

Karstajās dienās noteikti nevajadzētu visu dienu pavadīt pludmalē, dienas vidū strādāt dārzā vai ilgstoši veikt fiziski smagu darbu. Tāpat tveice nav piemērots laiks aktīvai sportošanai, sevišķi laikā, kad saule ir visintensīvākā – no 10.00 līdz 16.00.

Īpaši maziem bērniem, senioriem un slimniekiem

Bīstami ilgstoši atrasties saulē ir maziem bērniem, viņiem ieteicams uzturēties ēnā vai vēsās iekštelpās. Svarīgi ir raudzīties, lai bērni regulāri padzertos un, uzturoties ārā, valkātu galvassegu. Nekādā gadījumā nedrīkst atstāt mazulus vienus pašus mašīnā un slēgtās telpās. Bērni var pārkarst, guļot nevēdinātās un karstās iekštelpās, ilgstoši uzturoties ratiņos.

Ilgstoša karstuma ietekme var saasināt hronisku slimību, tāpēc precīzi jāievēro ārsta norādījumi par medikamentu lietošanu. Īpaša uzmanība nepieciešama slimniekiem, kuri ir piesaistīti gultai un paši nevar par sevi parūpēties.

Arī seniori, īpaši tie, kuri vecāki par 75 gadiem, pakļauti pārkaršanas riskam. Senioriem, tāpat kā bērniem, labāk uzturēties ēnā un labi vēdinātās telpās, kā arī ir jādzert daudz ūdens.

Arī biroju telpas pietiekami jāvēdina.

Karstā laikā NMPD speciālisti iesaka:

- uzņemt šķidrumu vairāk nekā parasti, padzerties, pirms parādās slāpes. Vēlams ūdeni vai negāzētu/vāji mineralizētu minerālūdeni. Nav ieteicami saldinātie dzērieni. Nelietot alkoholu, stipru kafiju un tēju, jo tie pastiprina dehidratāciju – ķermeņa atūdeņošanu;

- plānot dienu tā, lai izvairītos no karstuma un pēc iespējas vairāk atrastos labi vēdināmās telpās;

- ārā vilkt gaišas, vieglas, elpojošas drēbes. Lietot gaišu, plāna auduma galvassegu. Jāpadzējas ir regulāri visas dienas garumā. Pilsētās uz ielas turēties ēnas pusē;

- palīdz arī regulāra noskalošanās viegli vēsā ūdenī;

- pārkarsis cilvēks nedrīkst strauji iet peldēties aukstā ūdenī;

- ja gados vecākie tuvinieki dzīvo vieni, tad karstajās dienās biežāk viņus apraudzīt vai sazvanīt. Ja kaimiņos dzīvo vientuļš seniors, biežāk viņu apraudzīt un palīdzēt, ja nepieciešams.

Kā palīdzēt pārkaršanas gadījumā:

- cilvēku atguldīt ēnā vai vēsākā vietā pusguļus;

- atbrīvot no silta vai spiedoša apģērba;
- likt vēsas, mitras kompreses uz pieres, krūtiņām vai aplacīt ar vēsu ūdeni pieri, kaklu, krūtīs;

- jācenšas radīt vēja plūsmu, dzesējot cilvēku;

- ja nav vemšanas, tad jādod daudz dzert – pieaugušajam var dot pat 1–2 litrus dzeramā ūdens dažu stundu laikā, bet pakāpeniski.

Ja rodas veselības problēmas, konsultēties ar ģimenes ārstu vai ārpus tā darba laika zvanīt pa **ģimenes ārstu konsultatīvo tālruni 66016001** (darba dienās no 17.00 līdz 08.00, brīvdienās – visu diennakti).

Ja vājums ir izteikts, it īpaši, ja ķermeņa temperatūra sākusi strauji paaugstināties, ir vemšana, apziņas traucējumi, krampji, jāsauc neatliekamā medicīniskā palīdzība **pa tālr. 113**.

LASĪTĀJS NEAPMIERINĀTS

Skaļa mūzika un suņu rejas

Redakcijā tika saņemta kāda Kuldīgas iedzīvotāja sūdzība par to, ka regulāri sestdienu vakaros kafejnīcā *Rezidence Kafe Venta* pēc pusnakts ir dzirdama skaļa mūzika, kas neļaujot gulēt. Tāpat, sākoties siltajam laikam, arvien biežāk vakaros un naktīs pilsētā rejoj suņi, traucējot naktsmieru. Situāciju skaidro Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

K.Šabāns stāsta, ka šis nav pirmais gads, kad par *Rezidenci* saņemtas sūdzības. Kad piezvana pašvaldības policijai, patruļa vienmēr dodoties uz notikuma vietu. Taču tādēļ, ka neesot attiecīgie mērītāji, mūzikas skaļuma līmeni noteikt nevar, līdz ar to nekādus saistošos noteikumus nevarot piemērot. Katru reizi *Rezidencē* notiekot pārrunas ar dīdžejiem, tad uz laiku ir klusums, taču drīz vien mūzika atgriežoties ierastajā skaļumā. Pašvaldības policijas priekšnieks skaidro, ka vairākkārt ir veiktas audzinoša rakstura pārrunas arī ar pašiem *Rezidence Kafe Venta* īpašniekiem, lai uzlabotu kopējo situāciju. Taču, kā redzams, tas nav bijis pietiekami. Tomēr K.Šabāns atgādina, ka šī ir maza pilsēta, kur

jāsadzīvo vienam ar otru. Tāpēc ikvienam iedzīvotājam ir jāsaprot, ka pašvaldības policija dara visu iespējamo, lai pilsētā aizsargātu katra indivīda intereses. Lai situāciju uzlabotu, esot jāturpina atsaukties uz katru izsaukumu, jāturpina pārrunas, lai veidotu cilvēcisku vidi. K.Šabāns apliecinā, ka šogad ir bijušas pārrunas ar azartspēļu nama *Klondaika* vadītājiem par naktsmiera traucēšanu pilsētā. Tāpēc esot doma, nākamreiz pieaicināt arī *Rezidences* pārstāvjus.

Turpretī jautājumā par suņu riešanu vēlās nakts stundās, policijas priekšnieks atzīst, ka tā esot problēma un sūdzības ir bijušas. Šajā gadījumā pašam saimniekam esot jānodrošina, lai viņa suns nerietu. Tāpat K.Šabāns aicina iedzīvotājus par šādiem gadījumiem ziņot, lai varētu situāciju risināt. Parasti tas tiek darīts pārrunu formā, taču pēc Ministru kabineta izstrādātajiem noteikumiem par *Labturības prasībām mājās (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai* varot tikt uzlikts reāls sods.

Kristīne Grīnberga

LASĪTĀJS VAICĀ

Kad būs vaļā aptieka Rātslaukumā?

Kurzemnieka lasītāja Ārija vēlējas noskaidrot, cik ilgi Kuldīgā tiks remontēta ēka Baznīcas ielā 9 un kur palikusi *Benu aptieka* un citi uzņēmumi vai iestādes.

Atbild *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* ēku uzturēšanas un remonta sektora vadītājs Arvis Tropiņš: „Pašlaik būvdarbi plānoti līdz jūlija beigām. Bet mēs kā pasūtītāji esam lūguši būvniekam sagatavot piedāvājumu papildu darbiem, tāpēc, iespējams, tie turpināsies arī augusta pirmajā pusē.”

Tikmēr pašvaldības izglītības nodaļa atrodas vecajā rātsnamā, Baznīcas ielā 5, bāriņģitēša – Pilsētas laukumā 4, otrajā stāvā. Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes Kurzemes nodaļa strādā attālināti (e-pasts: kurzeme@mantojums.lv, tālr. 26342068). *Benu aptieka* un ziedu veikals *Tonis* pārbūves laikā nestrādā un uz citām telpām nav pārcēlušies. Aptiekas preces var iegādāties interneta vietnē www.benu.lv.

Inta Jansone

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā paglābties no karstuma? Kā atvēsināties?

Elīna Žukova, veikala *Armadio* īpašniece:

– Man nav nekādu metožu, kā paglābties no karstuma. Vienīgais glābiņš ir nopeldēties, to daru bieži. Man ir suns, viņu vedu pastaigā tikai vēlā vakarā, kad vēsāks. Braucot uz darbu, vienmēr atstāju daudz vēsa ūdens. Vienreiz esmu saskārusies ar karstuma dūrienu – bija augsta temperatūra. Tad pagulēju vēsā istabā, līdz kļuva labāk.

Aigars Rūdulis, lauksaimnieks no Vārmes:

– Lauksaimniecībā nav nekādu variantu, no karstuma paglābties nevar. Vienīgā opcija ir izvēlēties vēsāko dienas laiku, kad pastrādāt, – vai nu agri no rīta vai vēlu vakarā. Esmu saskāries ar saules dūrienu, sajūtas nākamajā dienā nebija patīkamas, ļoti sāpēja galva, bija slikta dūša. Izārstējies, dzerot daudz ūdens, neuzturoties saulē. Ja ir slikta situācija, tad gan tas nestrādās, labāk vērsties pie kāda speciālista. Saules aizsargkrēmu gan nelietoju – krēmi man nekad nav patikuši.

Anda Pirtiece un Gunta Freimane, turlavnieces:

– Nav, kur glābties! Laukā var iet tikai agri no rīta vai vēlu vakarā. Ja sanāk dienas laikā būt saulē, dzeram daudz vēsa ūdens, arī peldamies Ķikuru un Vilgāles ezerā. Mājdzīvniekiem var palīdzēt, tikai nelaižot laukā no istabas. Mājās mums nav kondicionieru, uzturamies caurvējā. Karstuma dūriens gan nekad nav piedzīvots.

Velga Svilpe, pensionāre:

– Eju tikai pa ēnu. Ūdeni dzeru mazliet vairāk nekā parasti. Saules aizsargkrēmu nelietoju, jo saulē daudz neuzturos. Ar saules dūrienu nav nācies saskarties, karstumu panesu. Ja gadītos, tad noteikti aplātu galvu ar ko vēsu. Eju arī peldēt, esmu no Alsungas, biežāk sanāk braukt uz jūru.

Nikolajs Kudenhofs, ticīgs cilvēks:

– Tikai un vienīgi atrodoties ēnā un ejot peldēt. No karstuma dūriena sevi var pasargāt, neatrodoties saulē vai, ja tomēr sanāk, nēsājot cepuri. Vēl svarīgi karstā laikā valkāt gaišu apģērbu. Mājdzīvnieku pašam nav, taču teikšu tā – par svešu dzīvnieku cilvēkam nevajag uztraukties un rūpēties, viņš pats zinās, kā un kur no karstuma paglābties, taču, ja dzīvniekam ir saimnieks, tad viņam obligāti par savu mājdzīvnieku ir jāparūpējas – jāskatās, lai dzīvnieks neuzturas saulē, viņš jāved peldēties un jānodrošina ar dzeramo ūdeni.

Laura Damberga, mamma:

– Mēs laukā ejam tikai no agra rīta un vēlu vakarā, pa dienu laukā neuzturamies. Manai meitiņai Sofijai ir gads un trīs mēneši, domājam, kā viņu no karstuma pasargāt. Vienmēr sekoju līdzī, cik stiprs ir UV saules starojums, gan no rīta, gan vakarā sev un meitiņai smērēju saules aizsargkrēmu ar SPF 50, arī tad, ja ir mākoņains. Mums vienmēr līdzī ir pudele ar ūdeni, veldzējamiem, apēdot kādu saldējumu un dodoties peldēt uz Mārtiņsalu. Meitai vienmēr lieku cepuri. Mūsu ģimenē ir arī kaķis, viņš karstā laikā uzturas dzīvoklī, tur ir pietiekami vēss.

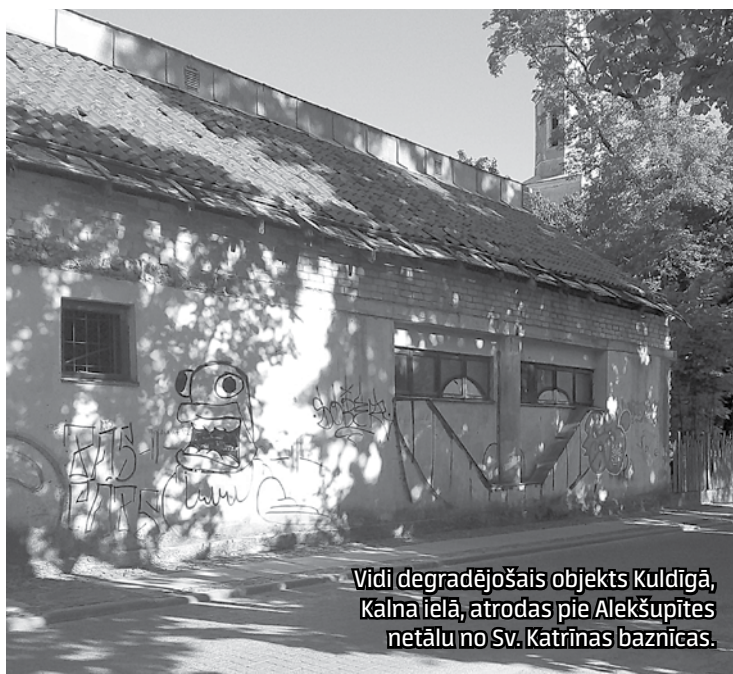
Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Lai iedzīvotājiem ērti

Vajag vairāk gājēju pāreju, vajag, lai vide pieejama cilvēkiem ar kustību traucējumiem, – par šīm un vēl citām tēmām runāts Kuldīgas novada pašvaldības vecpilsētas komisijas pirmajā klātienē sēdē.

VĒSTURE UN KAFIJAS AUTOMĀTI

Būvvaldes vadītāja, komisijas priekšsēde Jana Jākobsone stāstīja par vecpilsētas vērtībām un tās virzību uz UNESCO. Jau rakstījām, ka process aizkavējies. Bija domāts, ka aprīļa beigās Kuldīga saņems ekspertu atzinumu, jo 10. jūnijā Krievijā, Kazanā, UNESCO komitejas dalībvalstīm vajadzēja sanākt ikgadējā sesijā. Bet sēde atcelta. J. Jākobsone arī informēja, ka pilsētas vēsturiskajā centrā ēkas tiek atjaunotas un pašvaldība tam piešķir līdzfinansējumu. Turpinās koka logu atjaunošanas programma, un iedzīvotāji to var darīt Kuldīgas

Vidi degradējošais objekts Kuldīgā, Kalna ielā, atrodas pie Alekšupītes netālu no Sv. Katrīnas baznīcas.

restaurācijas centrā.

Aktuāla ir ielu tirdzniecība, un vairāki uzņēmēji iebilst pret kafijas automātiem ielās, jo tas

mazina klientus kafejnīcās. Būvvaldes vadītāja saka: „Būt tiem vai nebūt – par to jārunā kādā nākamajā reizē. Mums svarīgi,

lai tie nebojā vecpilsētas skatu un nebūtu aplīmēti ar aktīvām reklāmām, varbūt jānovieto neitrālās zonās vai jāapdarina pilsētā iederīgi.”

ZVANU POGA UN GĀJĒJU PĀREJAS

Ar vairākiem priekšlikumiem bija ieradies invalīdu biedrības *Tu vari* pārstāvis Igors Serdjukovs: „Vai vecpilsētā pie veikaliem var ierīkot vairāk zvanu pogu, citādi mums ratiņkrēslos nav iespēju tajos iekļūt.” J. Jākobsone solīja, ka aicinās uzņēmējus to darīt, jo pašvaldība pati tos ierīkot nevar, taču domās, kā problēmu mazināt.

I. Serdjukovs turpināja: „Vecā uzbrauktuve pie pasta ir zem katras kritikas – tā ir stāva, un uzbraukt nav iespējams.” Komisijas locekļi piekrita, norādot, ka arī flīzes uz kāpnēm un pandusa ir slidenas. Pašvaldības objektu atjaunošana ar biedrību *Tu vari* tiek saskaņota, tā pieejamību

pārbaudot. Komisija aicināja izmēģināt un novērtēt arī nesen ierīkoto paaugstināto gājēju pāreju Stendes ielā.

I. Serdjukovs aicināja pārejas ierīkot vairāk: „Daudzi autobraucēji ierobežojumus neievēro – bieži traucas lielā ātrumā. Vajadzētu pie pārejām tā sauktos guļošos policistus, kas liek ātrumu samazināt.” Viens no komisijas ierosinājumiem – sešus metrus pirms pārejas ierīkot t.s. drebiņošu joslu (tajā iekļāj nelīdzenu bruģi).

J. Jākobsone vēlējās uzzināt komisijas viedokli par vidi degradējošo objektu (garāžu un ēkas pamatiem) Kalna ielā, kas atrodas ļoti tuvu Alekšupītei un Sv. Katrīnas baznīcai. Tur nekas nenotiek, to iegādājušies citi īpašnieki, kuri paši atrodas ārzemēs un desmit gadus neoplāno darīt. Komisija lēma, ka būvvaldei jāliek īpašniekiem vietu sakārtot.

Intas Jansones teksts un foto

Parakstīs sadarbības līgumu

Lai apsaimniekotu Pilsdzirnavu dīķi un Alekšupītes ūdenskritumu, Kuldīgas novada pašvaldība slēgs sadarbības līgumu ar firmu *Brookline*, šāds lēmums konceptuāli atbalstīts attīstības komitejas sēdē.

Nekustamajā īpašumā Baznīcas ielā 36 atrodas valsts nozīmes kultūras piemineklis *Pilsdzirnavas ar iekārtu* un tilts uz Alekšupītes ar slūžu mehānismu, ar kura palīdzību var regulēt upes uzpludinājumu. Īpašumam ir divi saimnieki, viņi vēlas īstenot būvniecības ieceri *Divu darbnīcu – ēku un šķūņu pārbūvi Baznīcas ielā 36* un daļēji atjaunot vecos dzirnavu iekārtu mehānismus, nodrošinot ūdensrata griešanas.

Kuldīgas novada pašvaldībai valdījumā ir kopīpašnieku nekustamajam īpašumam piegulošie īpašumi: upes posms, kas atrodas augšpus upes tecējumam, un upes posms lejpus Pilsdzirnavu dīķim, kurā atrodas Alekšupītes ūdenskritums. Lai nodrošinātu ūdensrata griešanas un vienlaikus Alekšupītes ūdenskrituma pietiekamu plūdumu, pašvaldībai un kopīpašniekiem jāvienojas par ūdens plūsmas dalījumu, slūžu regulējumu nodrošināšanu, ūdensrata darbināšanas principiem un Alekšupītes gultnes tīrīšanu. Pašvaldības jurists Uģis Gauja stāsta: „Tiltiņš ilgstoši bija ciet. Agrāk sarunas ar īpašniekiem nebija sekmīgas, bija arī pārpratumi. Tagad vairākas pārrunas bijušas

veiksmīgas. Pats galvenais, lai ūdenskritums, kas ir ļoti svarīgs Kuldīgai un mūsu iedzīvotājiem, varētu sadzīvot ar ūdensratu, noturēt ūdens līmeni tā, lai abi objekti strādātu.”

Sadarbības līgumā paredzēts, ka pašvaldība reizi trīs gados varētu veikt upes gultnes tīrīšanu, ko tā jau arī dara. Vēl aktīvāk rūpētos arī par to, lai Alekšupītē tiktu ierīkoti *atkritumu ķērāji*. Savukārt kopīpašnieki uzņemtos atbildību par Alekšupītes tiltiņa slūžu regulējumiem, papildus uzturētu brīvu piekļuvi Alekšupītes tiltiņam un ūdenskritumam.

Vakar par to lēma Kuldīgas novada domes sēdē.

Inta Jansone

Gulbja ezerā grib rādīt kino

Kuldīgas novada domes attīstības komitejas sēdē deputāti konceptuāli atbalstīja uzņēmuma *Dont Panic* ieceri – *Rendas pagasta Gulbja ezerā rādīt kino*.

Lai pastāstītu par ieceri, sēdei tiešsaistē pievienojās viena no pasākuma organizatorēm Gundega Skudriņa: „Divi uzņēmumi – *Skudras metropole* un *Dont Panic* – Gulbja ezerā vēlas uz diviem vasaras mēnešiem ierīkot četrus mietīņus, lai uz 4 x 6 metrus liela ekrāna varētu vakarā demonstrēt filmas.” Komersants ar *a/s Latvijas Valsts meži* jau noslēdzis

līgumu par zemes nomu pie ezera. Nekustamo īpašumu nodaļas vadītāja vietniece Māra Pucena skaidro: „Pašvaldība saņemusi iesniegumu, ka SIA *Dont Panic* ezerā vēlas novietot peldošu objektu. Mums ir jāizvērtē, kāda ir kārtība, lai to varētu atļaut. Normatīvais regulējums nosaka, ka nomas tiesībām būtu jāriko konkurss. Vēl obligāts nosacījums, lai varētu rīkot konkursu, – ūdenstilpei jābūt izstrādātiem ekspluatācijas noteikumiem, bet šim ezeram tādu nav.” Lai noteikumus izstrādātu, ir vajadzīgi vairāki mēneši.

Deputāte Nellija Kleinberga piebilda: „Jāmeklē cits risinājums, būtu žēl, ja mēs pazaudētu sadarbību ar *Skudriņas metropoli*, esmu piedalījies vairākos oriģinālos pasākumos, kurus veidojusi šī organizācija. Nākotnē jāizstrādā arī ekspluatācijas noteikumi.” Domes priekšsēde Inga Bērziņa ierosināja: „Uzņēmumam jāpapildina iesniegums ar konkrētām pasākumu dienām un laikiem, tad varam izsniegt pasākuma rīkošanas atļauju.”

Vakar par to lēma Kuldīgas novada domes sēdē.

Inta Jansone

Aizņemsies naudu auto iegādei

Kuldīgas novada finanšu komitejā deputāti konceptuāli atbalstīja lēmumu no Valsts kases ņemt 444 186,17 eiro aizņēmumu, lai iegādātos trīs autobusus izglītojamo pārvadāšanai Turlavas, Skrundas pagasta pārvaldei un Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centram, kā arī četras vieglās automašīnas novada sociālajam dienestam.

Gan ierodas, gan aizbrauc

Līdz 30. jūnijam Kuldīgas novada pašvaldības policijā reģistrētas 257 personas no Ukrainas, no tām 136 ir pieaugušie, bet 121 – bērns.

„Daļa no viņiem ir aizbraukusi, precīzu skaitu nevaru pateikt. Tāpat nevarētu sacīt, ka pēdējās dienās vairāk nāktu reģistrēties, piemēram, 28. jūnijā bija divi, bet 29. jūnijā – viens,” *Kurzemniekam* sacīja pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja Iveta Meiere.

Pie mums atbraukušajiem ļoti palīdz Kuldīgas atbalsta centrs *Tabitas sirds*. „Tiem,

kuri tikko ierodas, ir vajadzīgas pirmās nepieciešamības preces. Cenšamies tās arī viņiem sarūpēt. Šobrīd ļoti nepieciešams ir vasaras apģērbs un apavi pieaugušajiem un bērniem,” stāsta centra brīvprātīgā Guna Voitko. „Vēl vajadzīgas tējkannas, pannas, katli, gultas, gultas veļa, matračī, pamperi, higiēnas preces, plākssteri, arī pretsāpju medikamenti.” Ziedojumus Kuldīgas atbalsta centrā *Tabitas sirds* (Stacijas ielā 6) var nodot piektdienās no 16.00 līdz 19.00. Tālrunis informācijai 26412176 (G. Voitko) vai 20333585 (Vineta Brūdere-Sedliņa).

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Svētku nedēļa salīdzinoši mierīga

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste sabiedrisko attiecību un sadarbības jautājumos Madara Šeršņova.

No 23. līdz 29. jūnijam Kuldīgas iecirknī uzsākti 13 administratīvā pārkāpuma procesi, galvenokārt par transportlīdzekļa vadīšanu reibumā. Viens process ir par atrašanos sabiedriskā vietā tādā reibumā, kas apdraud sabiedrisko kārtību un drošību. Notikuši deviņi ceļu satiksmes negadījumi, ir divi cietušie.

23. jūnijā Jelgavas ielā šoferis neievēroja ceļazīmi *Dodiet ceļu* un izraisīja sadursmi ar citu spēkratu.

25. jūnijā kāds vīrietis ar auto iebrauca grāvī, guva traumu un tika nogādāts slimnīcā.

27. jūnijā persona Liepājas

ielā atradās ļoti spēcīgā alkohola reibumā, izelpā konstatētas 5,03 promiles. Vēl šajā dienā uzsākts process par nepamatotu policijas izsaukšanu. Likumsargiem zvanīja kāds vīrietis, kurš sacīja, ka viņa civilsievai viņu ir fiziski ietekmējusi. Policisti abas personas sastapa. Izsaucējs bija acīmredzamā alkohola reibumā. Viņa izelpā bija 1,89 promiles. Bija redzams, ka viņam ir miesas bojājumi, bet tie nebija tikko nodarīti. Tika izsaukti mediķi, kuri apstiprināja, ka šos bojājumus nav nodarījis cilvēks un tie ir seni. Viņa civilsievai nebija lietojusi alkoholu. Vēl šajā dienā tika noķerts velosipēdists, kurš pa Kalna ielu brauca 1,17 promiļu reibumā.

28. jūnija naktī *iekrita* cits velobraucējs, kurš bija 2,01 promiles reibumā.

Pierakstīja Alberts Dinters

Gardajām ogām traucē maijvaboles

Tuvojoties zemeņu sezonai, pircēji tirdzniecības vietās meklē *Migldārzu* īpašniekus Līgu un Ilmāru Gulbjus, jo viņu audzētās ogas – gardas. Izrādās, ka ogas tik daudz, cik iepriekšējos gados, viņi vairs netirgo, jo mazliet mainījuši virzienu un vairāk audzē un pārdod sertificētus zemeņu stādus. Kamēr Ilmārs aizņemts steidzamos darbos, par šīgada veikumu runājamies ar saimniece Līgu.

Esat apmierināta ar pirmo ogu ražas cēlienu siltumnīcā?

Jāsaka, ka šogad siltumnīcās audzētajām zemenēm bija rekord-raža. Kopš audzējam siltumnīcās, tādu vēl nebijām pieredzējuši, laikam piecos gados esam kaut ko iemācījušies un nu varam arī mēs daudz audzēt. Kilogramos būtu grūti pateikt. Vai būs laba raža, redz jau pēc ziednešu un ogu daudzuma.

Pirms Jāņiem cena par kilogramu ir astoņi un desmit eiro. Kāds apdomājas un nepērk, šķiet par dārgu. Tad saku, ka mazliet jāpaciešas, jo pēc Jāņiem sāks ražot arī zemenes uz lauka, un tās būs lētākas. Es cilvēkus saprotu, bet mēs jau laikapstākļus nepasūtām. Kamēr pārdošanā ir siltumnīcā audzētās zemenes, tās nevaram atdot lētāk.

Cik lielā platībā audzējat siltumnīcās?

Ap 500 kvadrātmetriem būs. Bet tie mainās, jo visu laiku liels vējš dara siltumnīcām lielus postījumus, vienai atkal plēvi noplēsa, bet tajā ogas vēl tikai ražos. Nemot vērā to, kāda situācija un cena visam ir pasaulē, arī mums ir jāreķina, ko varēsim vai nevarēsim atļauties.

Minējāt, ka siltumnīcās audzēt sākat pirmas pieciem gadiem. Mērķis bija paātrināt ogu sezonu?

Jā, tur vairāk var regulēt, piemēram, pie mums bieži ir krusa,

„Sākumā nesapratām, kāpēc ir tik liels stādu izkritums, kāpēc nav liela raža. Izrādījās, ka kaitē maijvabole. Par to sūdzas arī citi audzētāji,” saka Migldārzu saimniece Līga Gulbe.

Zemenes – audzētas siltumnīcās.

tā nesasit ogas. Bet galvenais, kāpēc audzējam siltumnīcās, ir maijvabole, tā zemenēm nodara lielus postījumus.

Maijvabolei garšo sakne vai oga?

Tai ļoti garšo zemeņu stādu saknes. Līdz ko stādam tiek apgrauzta sakne, pirmkārt, nav ražas, otrkārt, ogas ir sīkākas, jo stāds nevar uzņemt vajadzīgo mitrumu. Tāpēc mazāk paliek uz lauka, vairāk audzējam siltumnīcās. Vairāk *Migldārzos* domājam par stādu audzēšanu, un ogas uz lauka atstāt hobijs liemenī.

Kādēļ tā izlēmāt?

Situācija tāda, valstī viss iet uz tā saucamo zaļo kursu. Cīnīties ar maijvaboli un izaudzēt kvalitatīvu ogu, gribētos teikt, ir praktiski neiespējami. Jo vairāk zemeņu audzē, jo vairāk maijvabolu tur ir, tās zina, kur ir laba manta.

Sacījāt, ka vairāk pievērsīsities stādu audzēšanai. Vai pēc tiem ir pieprasījums? Šķiet, ka oga ir ejošā prece.

Taisnība, oga ir ejoša prece. Bet, piemēram, pagājušogad bija liels karstums, ogas bija uzreiz,

cilvēki nesaprata, ka jāpērk, jo pēc nedēļas to vairs nebūs. Pircēji nogaida, jo viņiem ierasts, ka tikai ap Jāņiem sāksies ogu laiks.

Runājot par stādiem, piedāvājam kailsakņu stādus, *Frigo* jeb saldētus stādus. Tos izņemam ārā no saldētavas, iestādām siltumnīcā, un pēc sešdesmit dienām ir ogas. Jebkurā brīdī varam stādīt jebkuru šķirni un iegūt ražu. Lai varētu iegūt divas ražas, stādus siltumnīcās stādām plēves maisos uz plauktiem. Pēc Jāņiem stādi siltumnīcās būs noražojuši, tad tos ņem ārā no plēves, arī substrāts tiek mests ārā, stādus liek jaunā substrātā, un pēc 60 dienām esam atkal klāt pēc jaunās ražas un varam tirgot ogas.

Interesējaties par jaunajām inovācijām, tehnoloģijām?

Jā. Pasaulē *Frigo* stādi jau ir sen, un Latvijā daudz stādu tiek ievesti, bet reizē ar tiem – arī slimības. Paši esam ar to saskārušies – iegādājāmies jaunās šķirnes, un vienā šķirnē bija deviņu veidu sakņu slimības. Tas nozīmē: ja tādu iestāda augsnē, vismaz 20 gadus nevarēsim tajā

vietā zemes stādīt, jo pie labiem laikapstākļiem, piemēram, ja ir pietiekams mitrums, slimība attīstās, un stāds novīst un aiziet bojā.

Tāpēc šogad esam sākuši jaunu audzēšanu – kasešu stādus. Protams, tie maksā dārgāk, stāds tiek audzēts substrātā, un tas tiek saldēts.

Jau minēju, ka arī mums uz lauka paliek grūti izaudzēt stādus, jo tos maijvaboles noēd, apgrauž saknes, un stādi nav kvalitatīvi. Dažbrīd nolaižas rokas, laukus esi sastādījis, noravējis, aizbrauc rudenī, lai ņemtu nost, nav, ko ņemt, gandrīz visi stādi noēsti. Tādos brīžos gribas kaut ko mainīt. Tā kā zemes audzējam vairāk nekā 20 gadus, tad pavisam ar roku atnest arī negribas, jo iziets un izcīnīts ir daudz. Tieši ar saviem stādiem Latvijā esam pazīstami. Mēs sadarbojamies ar Dobeles zinātniekiem, arī viņi bieži vien, ja kāds interesējas par zemeņu stādiem, iesaka mūsu sertificēto stādaudzētavu. Tiekam kontrolēti, katru gadu arī pārbaudīti, vai stādiem nav kādas slimības.

Vai jūsu nozarē ir jūtama konkurence?

Īstu konkurentu nav, bet stādus tirgo daudzi. Tirgo daudz arī ievestos stādus. Ilmārs konsultē Latvijā par zemeņu audzēšanu. Protams, ir vilinājums šos ārzemju stādus iegādāties, jo tos var nopirkt lētāk nekā mūsu *Frigo* stādus. Cilvēki ievestos stādus nopērk un pēc gada sūta bildes, raksta un jautā, kas par vainu zemenēm, jo iet bojā. Uz Latviju sūta ne jau tos pašus kvalitatīvākos stādus, tāpēc tos var dabūt par lētu naudu. Ir, kas stādus pasūta un iegādājas internetā. Mūsu atšķirība, ka mums ir speciāli stādu lauki, un tur tiek ražoti tikai stādi.

Vai kādu šķirni esat mēģinājuši selekcionēt?

Jā, mums šobrīd ir atlasītas 80, no tām šogad atkal tiks skatīts, ko paturēt. Ceram, ka nonāksim līdz

kādai pašu radītai šķirnei. Bet tas ir ļoti ilgs process. Vērojam jau trīs gadus, liekas, ka daudzas ir labas, bet tiešām līdz galarezultātam ir ļoti ilgs ceļš ejams, vismaz desmit gadi. Jo ir jāsaprot, kāpēc tā ir laba, vai ir ziemciētība, vai izturīga pret slimībām. Apņēmiņas pilni esam un mēģināsim cīnīties.

Vai saimniecībā siltumnīcās tiek apkurinātas?

Nē. Latvijā var sākt stādīt februāra beigās, martā. Stādiem ir labi, var tādā vēsumā iesakņoties, un tad jau kļūst arvien siltāks. Šis gads gan bija interesants, ja bija mazāka platība siltumnīcā, tad pie mīnus astoņiem grādiem, kas uznāca pavasarī, stādiem nedaudz apsala lapas, bet ziedpumpuriem daudz nekaitēja, jo uzklājām vēl pa virsu agroplēvi. Šogad bija vēss pavasaris, pirmās ogas bija 8. maijā.

Vai ģimenē esat lieli zemeņu ēdāji?

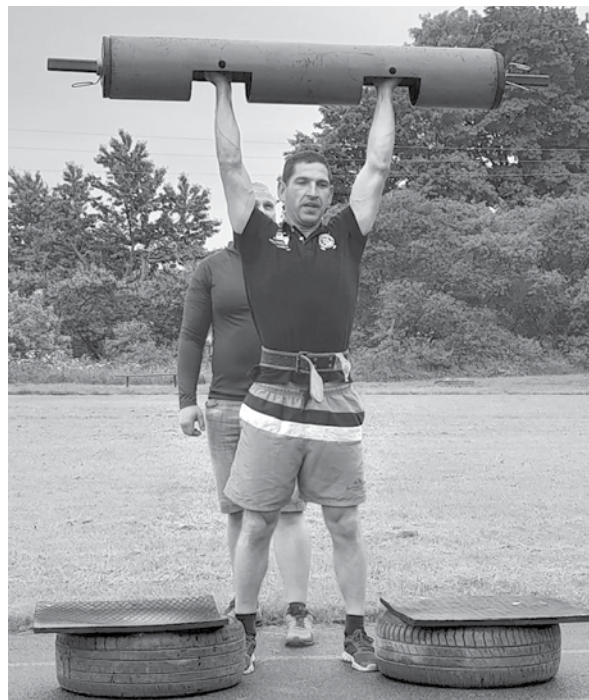
Jā, pati ogas ēdu visu sezonu. Arī bērniem garšo. Zemene jau ir oga, kuru neapņik ēst. Ļoti maz mūsmājās ēd saldētās zemenes, jo svaigas ogas varam ēst no maija sākuma līdz oktobra beigām. Protams, ir mums arī saldētas zemenes, tās vārām saldajā ēdienā.

Vai zemeņu stādi ir vienīgais virziens, ar ko saimniecība nodarbojas?

Mums ir zivju dīķi Kazdangas apkaimē, kopējā platība ar dambjiem, piegulošo teritoriju ir ap 60 hektāru. Dīķos ir karpas, sami, līņi, līdakas. Zivis vietējā tirgū ir, kur realizēt. Vēl mums ir ābeļu dārzs, kur iegūstam sulu. Ir iestādīti arī jaunie dārzi ap trīs hektāriem, paši stādus audzējam – ne tirgošanai, bet sava dārza izveidei.

Vai nākotnē tirgosieties arī ar āboliem?

Tas laikam īsti nebūs mūsu lauciņš. Sākumā tāda doma bija, tagad nezinu, vai tā uz priekšu turpināsies.

Stiprākais kurzemnieks – Jānis Kocurenko

Pirms Jāņiem Sermītes stadionā pirmo reizi norisinājās pasākums *Stiprākais kurzemnieks*, un šo titulu izcīnīja Jānis Kocurenko no Sermītes.

Otro vietu izcīnīja Rolands Reimanis (Kazdanga), bet trešo – Arvis Košuks (Sermīte).

Par titulu piecās disciplīnās cīnījās seši dalībnieki. Pirmajā disciplīnā uz reižu skaitu bija jācilā 50 kg smags baļķis. Otrajā uzdevumā dalībniekiem pēc iespējas ilgāk bija jānotur priekšā sev rokās 16 kg prāvie smilšu maisi. Trešais pārbaudījums bija fermera pastaiga – dalībniekam katrā rokā bija jātur 75 kg smags *čomodāns*, un tie pēc iespējas ātrāk bija jānogādā

konkrētā vietā, jāapgriežas un jānokļūst atpakaļ. Ceturtajā uzdevumā bija jātiek galā ar neparocīgu 16 kg hanteli, tā bija jānones 60 metrus. Pēdējā pārbaudījumā bija divarpus tonnas smaga automašīna, kuras kravas kastē atradās vēl karsējmeitenes. Dalībniekiem bija jāvelk, cik tālu var noteiktā laika kontrolē.

Pasākumu vadīja Andris Grīnvalds, viņš bija izdomājis arī dažādus konkursus skatītājiem. Vēl bija arī superdisciplīna, kurā dalībnieki kopā ar skatītājiem virvē vilka traktor. Šo disciplīnu piedāvāja un atbalstīja vietējais zemnieks Juris Kūma. Traktora vilkšanā sacentās divas komandas, uzvarētājiem pieaugušajiem dāvanā

bija kaste alus, bet bērniem – saldējums. Viņš bērniem bija sarūpējis arī piepūšamās atrakcijas.

Pasākumu rīkoja pagasta sporta organizatore Anda Stība, viņa par savu ideju stāsta: „Mans vīrs Gatis agrāk startēja amatieru sacensībās spēkavīriem. Sailgojos pēc tādām sacensībām. Sermītē ir daudz puīšu, viņi apmeklē trenāžieru zāli, brauc arī sportot uz Kazdangu. Tur un Turlavā spēcīga ir vieglatlētika. Domāju, ko varētu mani puīši? Radās ideja par spēkavīriem. Pasākums visiem patika, domāju, ka to rīkošu arī nākamgad, varbūt ciemos atbrauks arī dalībnieki no kaimiņu pagastiem.”

Propaganda ir spēcīgāka nekā tuvinieku teiktais

No Ventspils Rakstnieku mājas tikko projām devies krievu rakstnieks, dramaturgs LEVS NAUMOVŠ. Viņš šeit uzturējās ne pirmo reizi, taču tagad viss ir citādāk – pasaule ir mainījusies, Krievija karo ar Ukrainu, tāpēc mūsu saruna ir ne tik daudz par daiļliteratūru, bet par dzīves skarbo realitāti.

Ventspils Rakstnieku māja esat bijis jau vairākkārt.

Jā, es tagad esmu šeit trešo reizi, pirms tam biju 2018. un 2020. gadā. Esmu ļoti daudz ko izdomājis Ventspils Rakstnieku mājas sienās. Vienā no telpām sāku nozīmīgāko līdz šim sarakstīto daiļliteratūras tekstu – romānu *Пловец Чюв* (tulkojumā no krievu valodas – *Sapņu peldētājs*). Citās istabās dzima daudzas citas idejas.

Kā noprotu, šoreiz pēc rezidences jūs, iespējams, neatgriezīsieties Krievijā.

Es ļoti gribētu dzīvot Krievijā, taču būt saistītam ar to, kas patlaban notiek, ir ļoti sāpīgi, briesmīgi. Pats jēdziens *Krievija* kļūst sarežģīts un neviennozīmīgs. Krievija – tā taču nav tikai kāda teritorija, tas ir milzīgs daudzums cilvēku. Un ir skaidrs, ka mana dzimtene, mana mīļā valsts neīsteno nekādas specoperācijas. Liela daļa manas Krievijas šobrīd ir izkaisīta plašajā pasaulē, un tā ir katastrofa. Man šķiet, ka izpratne par to, kas ir šodienas Krievija, atnāks ar laiku. Protams, es gribētu atrasties savā iemīļotajā Sanktpēterburgā, taču šobrīd tas šķiet kā sapnis.

Man ir daudz tuvu draugu Ukrainā – viņi dzīvo Ukrainā, citi pirms daudziem gadiem pārcēlušies uz Krieviju. Mēs turpinām sarunāties. Reflektēt par notiekošo ir ļoti, ļoti grūti. Neskatoties uz to, cik daudz informācijas man ir, es noķeru sevi pie domas, ka ir grūti noticēt, ka tas, kas notiek, ir realitāte. Dažbrīd šķiet, ka tas vienkārši ir ļauns murgs. Kad pirms 24. februāra man rakstīja draugi no Amerikas, Lielbritānijas, ka ziņās tiek runāts par iespējamu konfliktu ar Ukrainu, es vienmēr uz to atbildēju: „Draugi, par ko jūs runājat! Kā to vispār varētu pat iztēloties!”

Notiekošais ir ārpus tām labā un ļaunā robežām, kurās gribētos atrasties. Ja kāds ticēja, ka bija iespējama kāda agresija no Ukrainas puses (kam es neticu), tad pieļauju, ka bija jāsaņem šis uzbrukums. Un, ja tas tā patiešām būtu noticis, ka Krievijai uzbrūk tās teritorijā, tad situācijai būtu pavisam cits *status quo*. Tas nav tas pats, kas šķērsot citas valsts robežu. Pēkšņi. Naktī.

Krievija pēdējā laikā ļoti lieliski rada naidu. Tā ir pasaules līmeņa eksporta prece. Un, pateicoties tai, krievu tauta cieš. Ukrainu tauta cieš, protams, visvairāk, bet arī krievi cieš.

Kas notika Krievijas informatīvajā telpā, kad sākās karš? Vai jūs un citi cilvēki saprata, kas notiek patiesībā?

Neskatoties televīziju jau daudzus gadus, tāpēc neesmu pietiekami

Levs Naumovs: „Noķeru sevi pie domas, ka ir grūti noticēt, ka tas, kas notiek, ir realitāte. Dažbrīd šķiet, ka tas vienkārši ir ļauns murgs.”

kompetents, lai runātu par televīzijas propagandu, kaut gan atsevišķus fragmentus esmu redzējis interneta vidē. Es ļoti labi atceros 23. un 24. februāri. Dzīvoju pašā Pēterburgas centrā, netālu no Petropavlovskas cietokšņa, tāpēc es ļoti tuvu redzu dažādas svētku ugunošanas, kuras tur notiek. Tā netīšām sagadījās, ka 23. februārī (šajā datumā Krievijā tiek atzīmēta Tēvijas aizstāvju diena) svētku ugunošanas laikā es biju laukā, gāju uz veikalu. Šī ugunošana bija fantastiski pompoza, negaidīti krāšņa. Taču varbūt apziņa to tikai tagad sasaista ar tiem notikumiem, kas notika pēc tam. Martā, kad staigāju Pēterburgas ielās, nebija nekādu izteiktu pazīmju, ka kaut kas būtu noticis. Pēc tam sāka parādīties Z burts uz mašīnām. Bija, taču es neteiktu, ka ļoti daudz. Pēc tam parādījās transparenti ar šo burtu. Es nezinu, kas tos izgatavoja, taču zinu, ka Pēterburgā sāka tos izvietot, iespējams, pat vairāk nekā Maskavā. Zinu, ka galvaspilsētā bija atsevišķi gadījumi, kad Z burts izkāra pie teātru ēkām un citur.

Tie, kuri darbojas interneta vidē, protams, saņem drošticamāku informāciju. Es zinu, ka propagandas ietekme var būt tik spēcīga, ka vecāki, piemēram, netic tam, ko saka viņu bērni. Propaganda ir spēcīgāka nekā tuvinieku teiktais. Tai uzticas vairāk. Tas ir briesmīgi.

Arī pie mums Latvijā ir cilvēki, kuri, neskatoties ne uz ko, tic, ka Krievija visu dara pareizi.

Esmu Krievijā sastapis jaunas, simpātiskas sievietes, kuras to visu atbalsta. Tāda milzīga disonanse starp ārējo veidolu un uzskatiem. Es pieļauju, ka tas ir

ne tik daudz propagandas dēļ, bet gan tādēļ, ka iestājas psiholoģiska aizsargreakcija. Ja tagad apzinātos, ka tas, kas notiek, ir absolūta katastrofa, kas pārvelk krustu ļoti daudz kam, kas ir bijis līdz šim un būs nākotnē, tas padara lielu daļu cilvēku dzīves bezvērtīgas. Ir ļoti grūti asociēt sevi ar ļaunumu. Viegļāk ir ieskaidrot sev, ka ļaunums nav ļaunums un ka lieta ir taisnīga, ka tam tā ir jānotiek, nevis apšaubīt visu un just vainu. Justies absolūti iznīcinātam un sagrautam kā, piemēram, es jūtos.

Manuprāt, Krievija ir ļoti plaša un daudzslāņaina, un attieksme pret notiekošo noteikti visur nav vienāda.

Ja nemaldos, reiz Putina preses sekretārs Dmitrijs Peskovs sacīja apmēram šādi: „Nedomājiet, ka mēs nedzirdam to cilvēku balsis,

kuri ir pret šo visu.

Mēs dzirdam, taču to ir maz – 25%.” Arī viņš atzina, ka tā ir ceturtā daļa valsts iedzīvotāju. Bet tas taču ir milzīgs daudzums cilvēku! Un, iespējams, šis skaitlis patiesībā ir lielāks. Atbalsts Putina režīmam arī var būt dažāds, kādam tas varbūt ir vājš *jā*, jo nav iespējams noticēt, ka valsts ir ievilkta tajā, ko vēlāk noteikti uzskatīs par vienu no lielākajām humānajām katastrofām 21. gadsimta sākumā.

Jautājums par kolektīvo atbildību un katra individuālo atbildību, protams, šobrīd ir ļoti asi izteikts. Es tāpat kā daudzi mani draugi un paziņas nekad neesmu balsojis par Putinu, taču ko tas maina? Manā romānā *Пловец Чюв* viena no tēmām ir sērījveida slepkavības. Kad es kaut ko rakstu, protams, cenšos šo sfēru pamatīgi izpētīt. Un es bieži sastapu šādu stāstu: ir ļoti liels vilinājums vainot sērījveida slepkavas ģimeni tajā,

par ko viņš ir kļuvis. Taču gandrīz vienmēr tas ir netaisnīgi. Šie cilvēki vienkārši ir bijuši netīši ceļabiedri.

Vai Krievijas intelīģence varētu spēlēt būtisku lomu tajā, lai Krievijā notiktu politiskas pārmaiņas?

Manuprāt, vārds *intelīģence* jau sen vairs neatbilst vēstures brīdīm, kurā mēs dzīvojam. Tā pārstāja eksistēt jau 20. gadsimtā. Es pieļauju, ka jūs runājat par nelielu kulturāli inteliģentu cilvēku slāni. Taču garīguma sfēra arvien samazinās. Tas izpaužas, piemēram, kaut vai tajā, ka cilvēki arvien mazāk lasa. Un kultūra spēlē arvien mazāku un mazāku lomu.

Varu par sevi teikt, ka mēs diezgan ilgu laiku dzīvojam kā nelielā komfortablā akvārijā, kurā tika radīta Krievijas kultūra. Vēl nesen Krievijā pastāvēja sabiedrības vidējais slānis, kam nevajadzēja visu laiku domāt par ēdienu. Tas nozīmēja, ka viņi varēja pirkt grāmatas, interesēties par to, ko mēs darām. Un varbūt kaut kādā mērā tā bija nedaudz pasakaina, izdomāta pasaule, kurā mēs eksistējām. Varbūt tāpēc mēs neredzējām reālo ainu pilnībā. Taču, no otras puses, kas ir realitāte? Mums tā bija pilnvērtīga dzīve. Vienkārši mūsu realitāte bija tāda.

Specoperācija notiek ar lozungu *Своих не бросаем* (tulkojumā *Savējos nepametam* – red.). Kas attiecas uz mani un daudziem citiem, varu teikt, ka notiek tieši pretējais.

Esmu redzējis ziņu sižetu, kurā sieviete, kas dzīvo Krievijas normalē, saka: tagad vajag paciesties cēlas, lielas lietas vārdā. Un šī lieta ir cilvēku nogalināšana abās pusēs. Tās ir šausmas! Turklāt ir skaidrs, ka šī sieviete dzīvo uz nabadzības sliekšņa. Vai jūs viņu nepametat tagad?

Miera debesis virs mums bija viena no nacionālajām pamatvērtībām. Tā bija svarīga daļa prezidenta retorikas, ka pie mums nav kara. Man šķiet, ka tieši tāpēc to sauc par specoperāciju.

Vai piedalījāties protestos?

Jā, trīs reizes. Esmu parakstījis arī kinokritiķu petīciju, rakstnieku petīciju, izdevēju petīciju.

Vai, piedaloties protestos, nākas sastapties ar omoniešiem?

Protams. Manuprāt, omoniešu attieksme kļuva bargāka, un cilvēki pulcējās arvien mazāk un mazāk. Bieži vien man Rietumu draugi jautā, kāpēc pie jums neattieki tādi ielu protesti, kādi, piemēram, bija Baltkrievijā. Krievijā nevar nekas tāds notikt, jo spēka

mašīnas jauda nav salīdzināma ne ar ko citu. Kaut kādā brīdī, manuprāt, tapa skaidrs, ka mēs piedalāmies protestos galvenokārt tāpēc, lai attīrītu savu sirdsapziņu, bet cita efekta tam nav.

Dažādās pārraidēs, kurās tika analizēta situācija Krievijā, bieži vien tika runāts par iespējamu varas apvērsumu – varbūt no elites puses, varbūt no tautas –, ja, piemēram, būs ļoti liela neapmierinātība ar ekonomisko situāciju.

Es domāju, ja kas tāds būtu iespējams, tad tas jau būtu noticis. Runājot par tautu, manuprāt, tā, iespējams, neizjūt pietiekami būtiskas pārmaiņas. Daudzi pamana tikai to, ka ir nedaudz pacēlušās cenas. Savukārt, kad ievieš sankcijas pret varai pietuvinātiem cilvēkiem, viņi saņem kompensācijas no valsts budžeta. Tas neko nedod. Rada tikai dusmas un neko citu.

Kā jūs domājat, kas nākotnē sagaida Krieviju, Ukrainu?

Savas darbības jomas dēļ esmu vairāk novērotājs nekā pareģis. Ir

„Kaut kādā brīdī, manuprāt, tapa skaidrs, ka mēs piedalāmies protestos galvenokārt, lai attīrītu savu sirdsapziņu, bet cita efekta tam nav.”

diezgan acīmredzami scenāriji – viens par otru sliktāks. Labākais, kas var notikt, ir uguns pārtraukšana no abām pusēm. Ļoti gribētos, lai pārstāj mirt cilvēki. Taču tagad rodas priekšstats, ka abas puses ir noskaņotas uz to, lai tas turpinātos. Patlaban jebkāds risinājums pie sarunu galda nešķiet reāls.

Ko jūs šobrīd rakstāt, uzturoties rezidencē?

Savu jauno romānu, ko iesāku 14. februārī. Kā es biju ar to aizdedzies! Es gaidīju brīdi, kad pabeigšu grāmatu par Andreju Tarkovski un citus tekstus un beidzot varēšu sākt to rakstīt. Tā es apsēdos pie šī romāna un parakstīju desmit dienas. 24. februārī es vēl pirmo nodaļu nebiju pabeidzis, kad līdzšinējā pasaule pateica: „Viss, es aizeju!” Mirst cilvēki, mirst arī idejas un ieceres. Ir skaidrs, ka rakstīt par to, kas notiek tagad, ir par agru. Lai arī tiek meklētas dažādas vēstures paralēles, manuprāt, tam, kas notiek tagad, nav vēsturiska precedenta. Var jau, protams, teikt, ka visi kari ir vienādi. Taču tas būtu tāpat, kā teikt, ka arī mīlestība vienmēr ir vienāda. Viens no iemesliem, kāpēc šodienas situācija nav līdzīga citām, ir ukraiņu un krievu tautu tuvība. Krievijas un Ukrainas sabiedrība ir ļoti savstarpēji caurvīta.

Vai izdodas romānu turpināt?

Es cenšos.

Lai sadarbība būtu jēgpilna

Lai parakstītu sadarbības līgumu, jūnijā Latvijas Universitātes (LU) Kuldīgas filiālē viesojās Kurzemes pašvaldību un izglītības nodaļu pārstāvji.

Kuldīgā bija ieradies LU rektors Indriķis Muižnieks, prorektore humanitāro un sociālo zinātņu jomā Ina Druvieta, LU Reģionālo centru direktore Gunta Kraģe, viņus un arī viesus no Kurzemes pašvaldībām (Kuldīgas, Saldus, Talsiem, Ventspils, Ventspils novada un Dienvidkurzemes novada) sagaidīja namamāte – Kuldīgas filiāles vadītāja Ruta Karloviča. Pēc nelielas ekskursijas pa senatnīgo filiāles ēku LU ar katru no Kurzemes pašvaldībām parakstīja sadarbības līgumu, kas apliecina, ka pašvaldības iestādes studentiem nodrošinās prakses vietas. Talsu novada pārstāvim LU rektors I. Muižnieks pasniedza cildinājuma rakstu par to, ka liels skaits Talsu Valsts ģimnāzijas absolventu ir iestājušies universitātē.

VIENS OTRAM NODERĪGI

R. Karloviča sacīja: „Šis ir unikāls notikums, jo visas Kurzemes pašvaldības ir šeit, Kuldīgas filiālē. No otras puses, tas ir likumsakarīgi, jo filiāles galvenais uzdevums – izzināt reģiona nepieciešamību pēc speciālistiem un mērķtiecīgi tos sagatavot. Sautis *Tuvāk mājām!* attaisnojas 100%, jo reģionu cilvēkiem varam nodrošināt iespēju iegūt izglītību tuvu mājām, ērtu nokļūšanu uz studijām, un tās ir ērti savienot ar darbu. Mūsu praksē nav bijis gadījuma, kad darba devējs nebūtu atļāvis studentam ceturtdienā apmeklēt lekcijas. Un līdz ar to students ir aktīvs savā ģimenes dzīvē, darba dzīvē un sabiedriskajos pienākumos.

Sadarbība veidojas laba, piemēram, Kuldīgas novada pašvaldība ir iekļāvusi atbalsta programmā arī sociālo darbinieku. Līdz šim nav bijis, ka nepilnā laika studentu pašvaldība atbalsta ar stipendiju. Tikai tiešā sadarbībā varam būt viens otram noderīgi.”

PRASĪBA PĒC IZCILĪBAS

Rektors I. Muižnieks uzsvēra, ka LU šis ir otrais sadarbību līgumu riņķis, pirmais bijis pirms pieciem gadiem: „Tad pārņemām filiāļu tīklu no Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijas, apņēmāmies tās saglabāt. Sākot strādāt, pieredze balstījās nopietnās iestrādēs, lielākā daļa filiāļu vadītāju darbu turpināja. Filiāles attīstījās. Nav pamata sākotnējām bažām, vai pratīsim tikt galā, vai spēsim savienot ar universitātes mūžīgo prasību pēc izcilības, ar ieguldījumiem jaunās mācību programmās, ar to, kas vajadzīgs tieši novadiem. Esam tikuši galā veiksmīgi. Filiāļu skaits gan ir mazliet mazinājies, piemēram, Ventspilī tās vairs nav, visas Ventspils filiāles funkcijas ir sadalītas Tukumam un Kuldīgai. Studentu skaits kopumā ir audzis, šobrīd ir ap 1600 studentu. Jauzteic arī filiāļu iniciatīva, jo no tām, piemēram, nāca mudinājums piedāvāt apgūt trenera, sociālā darba programmu. Pārdzīvoti arī divi pārbaudījuma gadi – vīrusa pandēmija, bet tagad ir bezjēdzīgā un mežonīgā agresija Ukrainā, un mēs atkal esam jaunu izaicinājumu priekšā, gan nodrošinot kvalitatīvas attālinātās studijas, gan strādājot ar kara bēgļu bērniem.”

SAIKNE JĀSTIPRINA

„Šis ir otrais līguma parakstīšanas brīdis,

Pēc sadarbības līguma parakstīšanas Latvijas Universitātes Kuldīgas filiāles vadītāja Ruta Karloviča, Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa un Latvijas Universitātes rektors Indriķis Muižnieks.

bet nešaubos, ka būs arī trešais,” sacīja prorektore humanitāro un sociālo zinātņu jomā I. Druvieta. „Esam spējuši atrast racionālo un emocionālo, kāpēc filiāles mums ir tik svarīgas. Nozīmīga ir pašvaldību un universitātes saiknes stiprināšana konkrētu vajadzību nodrošināšanai. Protams, nav viegli atvērt jaunas programmas, savas grūtības ir arī jaunu kursu ieviešanā. Mēs to darām, jo tas ir nepieciešams cilvēkiem. Līgumu parakstīšana mums ir nozīmīga diena, tā rada pārliecību darīt visu iespējamo, lai mūsu sadarbība būtu jēgpilna.”

Kolēģu teiktajam pievienojās arī LU Reģionālo centru direktore G. Kraģe: „Lepojos tajos brīžos, kad ir akreditācijas komisija, ir ārvalstu eksperti, un pēdējā gada laikā akreditējam vairākas programmas. Tiekoties ar pašvaldību pārstāvjiem, skolu direktoriem un studentiem, runājam, kura programma tiešām ir nepieciešama. Ja dzird par to runājam no visām pusēm, nav divu domu, konkrētā programma ir jāakreditē. Šis ir svarīgs sadarbības aspekts.”

TRĪS SVARĪGI ASPEKTI

Ventspils pilsētas izglītības pārvaldes vadītāja Ineta Tamane atzina, ka tāpat kā visā Latvijā arī Ventspilī vajadzīgi pedagogi: „Šogad pirmo reizi pilsētā esam izstrādājuši cilvēkresursu programmu, kurā viena no sadaļām ir sadarbība ar augstskolām. Gribētu lūgt padomāt par trim akcentiem, un tos spēju robežās risināt. Jaunajās izglītības pamatnostādņēs, arī Eiropa to ieteikusi kā vienu no mērķiem, ir agrīnā bērnu

diagnostika, jo svarīgi ir konstatēt dažādas atbalsta vajadzības pirmsskolā un skolā. Latvijā ļoti trūkst skolu logopēdu. Sarunās ar pirmsskolas vadītājiem noskaidrojām, ka logopēda pakalpojumus varam nodrošināt vienai trešdaļai bērnu, bet divas trešdaļas paliek bez speciālista. Lūdzam rast iespēju šo programmu atjaunot. Domāju, ka nebūtu slikti sākumskolas pedagogam divarpus gadus apgūt arī logopēda specialitāti.

Otra lieta – meklējam pedagogus, mums ir arī sava stipendija, bet atrast pēdējā kursa studentus ir sarežģīti. Stipendijas maksājam četru priekšmetu – latviešu valodas, vēstures, fizikas un matemātikas – skolotājiem. Ko vēl darām? Meklējam augstskolu beidzējus, kas strādā citā jomā, un mums līdz septembrim ir nepieciešami 72 stundu pedagoģijas kursi, jo esam atraduši 12 potenciālos pedagogus, kas varētu strādāt skolā.

Trešais – par budžeta vietām. Mūsaprāt, tās varētu saņemt arī nepilna laika studējošie, jo bieži vien šie pedagogi jau strādā, būtu gatavi mācīties vēl vairāk priekšmetu, bet viņiem, piemēram, pašiem bērni studē, ir kāds kredīts vai kādas citas problēmas un nevar atļauties samaksāt par savām studijām. Varbūt ir jāveido kāda atbalsta programma, lai valsts iesaistītos šo pedagogu studiju finansēšanā.”

Līdzīgas problēmas ir arī Talsos, atzīst novada domes priekšsēdes vietnieks Andis Astrātovs: „Mazajās skolās pedagogs pasniedz vairākus mācību priekšmetus. Mums arī trūkst pedagoga, bet vēl nepieciešami arī sociālie darbinieki, bāriņtiesas darbinieki, trūkst arī juristu. Viens no sāpīgiem jautājumiem ir ģimenes ārsti.”

Pēta skolēnu prasmes

Latvijas Universitāte un tās Kuldīgas filiāle, rīkojot skolēnu un vecāku aptauju, iesaistījusies starptautiskā izglītības pētījumā.

OECD PISA* pētījuma mērķis ir uzraudzīt izglītības kvalitātes attīstību un noskaidrot 15 gadus vecu skolēnu zināšanas matemātikā, lasīšanā un dabaszinātnēs. Šogad novērtēta matemātika.

„Kāpēc izvēlēti tieši 15 gadus veci skolēni? Tad ir pabeigts obligātais pirmās izglītības posms, un svarīgi saprast, cik gatavs dzīvei jauniešs ir, kādas viņam prasmes, vai viņš spēs iekļauties nākamajā izglītības posmā,” skaidro Kuldīgas filiāles vadītāja Ruta Karloviča.

Dažas 21. gadsimtā vajadzīgas prasmes:

- kritiskā un sistemātiskā domāšana, ▪ radošums,
- pētniecība, ▪ pašdisciplīna,
- iniciatīva, ▪ neatlaidība,
- prasme izmantot informāciju un komunicēt, ▪ pašizziņa.

Skolēniem jāizpilda tests. Pirmajā un otrajā daļā (katra 60 minūšu) bija jautājumi, kas noskaidro zināšanas un prasmes, trešā daļa pēta sociāli ekonomisko stāvokli ģimenē un skolēna izpratni par to (tam atvēlētas 55 minūtes). „Bija jautājumi, piemēram: „Vai jums mājās ir antikvāri priekšmeti?“, „Vai mājās ir tekstilizstrādājumi?“ Daudz bērnu nemācēja atbildēt, jo nezināja šo vārdu nozīmi. Vēl bija jautājumi par ienākumiem ģimenē, vecāku izglītību, profesiju,” stāsta R. Karloviča. „Vadot testu, varēja manīt šim laikmetam raksturīgu iezīmi: viena daļa lasa ātri, tas ir, tekstam pārskaņiem ar acīm un pēc tam nesaprot, kas bija prasīts, un ir otra galējība – citi jautājumu lasa ļoti lēni, zaudējot testam atvēlēto laiku.” Pētījumā iesaistīti arī vecāki – viņiem tāpat bija jāatbild uz virkni jautājumu, un atbildes nodotas apkopošanai.

Rezultāti un skolu reitings būs zināms gada nogalē. Martā un aprīlī pētījumā iesaistījušās 350 Latvijas skolas (tās izvēlējusies speciāla programma), to vidū arī 18 Kurzemē, bet kopumā – skolas no vairāk nekā 80 valstīm.

Latvija kā OECD dalībvalsts pirmo reizi šajā pētījumā piedalījies 2018. gadā. Kāpēc? Izglītības procesa zinātajiem jāsaprot, kurā virzienā darbu turpināt, kāda ir skolēnu kompetence, salīdzinot ar citām valstīm, kam mūsu izglītības sistēmā jāpievērš uzmanība.

* OECD – Organisation for Economic Cooperation and Development – Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija; PISA – Programme for International Student Assessment – starptautiskā skolēnu novērtēšanas programma

VĪNS RENDĀ. Ejot hercoga Jēkaba pēdās

Mārtiņa Vāgnera vīna dārza un vīna darītavas Vini Curlandia jaunā pārvaldniece Daiga Valantina-Štolcere pēc izglītības ir aviācijas tehniķe. Desmit gadus viņa strādājusi aviācijas nozarē, taču pēc pārcelšanās uz Rendu un bērnu nākšanas pasaulē mainījusi arī darbības jomu, no nulles apgūstot vīna darīšanu. Rit tikai otrais gads šajā darbā, taču viens no Daigas gatavotajiem vīniem jau ieguvis augstu novērtējumu konkursā Vācijā.

UZŠKIRTĀ LAPASPUSE

„Vienojošais aviācijā un lauksaimniecībā ir tas, ka visu nosaka laika apstākļi,” smaidot saka Daiga. Kopīgs varētu būt arī tas, ka visi lieli pavērsieni viņas dzīvē un karjerā bijuši, kā pati atzīst, fantastiski.

Un kā lai tā nesaka, ja, mācoties vidusskolā, nezini, ko tālāk darīt, un nolem, ka iesi bibliotēkā, papemsi augstskolu katalogu un, kura pirmā lapa uzskīrsies, uz turieni arī iesi studēt. Un tā arī dari! „Katalogā es uzskīru Rīgas Tehniskās universitātes aviācijas transporta studiju programmu un nodomāju: nu labi, kā ir, tā ir, iešu. Uz budžeta vietām bija konkurss, biju saraksta apakšgalā, taču, pateicoties tam, ka citi atteicās, iekļuvi budžeta grupā un varēju sākt studijas. Pirmajā kursā starp 80 pušiem bijām izvēlēti piecas meitenes, ne visas izturēja līdz galam,” stāsta Daiga.

Vēl studiju laikā viņas dzīvē noticis nākamais pavērsiens – Daiga pieteikusies apmācībām, ko organizēja *Baltic Bees Jet Team*, kas bāzējās Tukuma lidostā un nodarbojas ar lidmašīnu paraugdemonstrējumiem, piedaloties aviācijas šovos gan Eiropā, gan citās valstīs.

„Trešajā kursā pie mums uz Rīgas Tehnisko universitāti atbrauca no Tukuma, meklēja studentus, kas grib strādāt ar Čehijā ražotām reaktīvajām lidmašīnām *Aero L-39 Albatros*. Jāmācās Ukrainā, Odesā. Taču ir viena problēma – es nemāku krievu valodu, līdz pēdējā brīdī atvērsi kabineta durvis, lai pieteiktos. Tehniskās organizācijas direktors jau krāmējās savas mantas, lai dotos prom. „Viņš man uzdeva jautājumu krieviski: „Vai tev patīk strādāt?” Es atbildēju ar vienu vārdu: „Jā!” Un ar to pietika, viņš jau steigās projām un ātri mani pierēģistrēja. Pateicoties tam, ka par mani bija labi atsaucies institūta direktors, pie kura es strādāju par laboranti, mani arī paņēma. Tas bija vēl viens fantastisks pavērsiens! Tā es

pabeidzu mācības Ukrainā, apgūvu, protams, arī krievu valodu un pēc tam sāku strādāt *Baltic Bees Jet Team* par aviācijas tehniķi.”

Darbs šajā nozarē bijis ļoti intensīvs, taču Daigai tas patīcis, ar laiku viņa kļuvisi par tehnisko vadītāju. „Darbs bija tāds, ka tev līdz vienmēr ir mugursoma, kurā ir dažas drēbes un pase, jo jebkurā brīdī var paziņot, ka lidojam uz ārzemēm uzstāties. Tas bija tāds dzīves augstākais punkts, kad darbā viss izdodas, kad viss ir fantastiski.”

LAIMĪGA BĒRNĪBA LAUKOS

Kad aviācijā bija pavadīti apmēram 10 gadi, Daiga iepazinās ar savu vīru. „Ja es nebūtu viņu satiekusi, es noteikti būtu rāvusi tālāk. Pirmo reizi es satiku kādu, kura dēļ biju gatava arī kaut ko mainīt. Sapratu, ka laiks iet, bija jādomā arī par ģimenes dibināšanu, bērniem,” stāsta Daiga.

Daiga apzinājies arī to, ka darība esošais lielais stress, atbildība pieteikusies apmācībām, ko organizēja *Baltic Bees Jet Team*, kas bāzējās Tukuma lidostā un nodarbojas ar lidmašīnu paraugdemonstrējumiem, piedaloties aviācijas šovos gan Eiropā, gan citās valstīs. „Trešajā kursā pie mums uz Rīgas Tehnisko universitāti atbrauca no Tukuma, meklēja studentus, kas grib strādāt ar Čehijā ražotām reaktīvajām lidmašīnām *Aero L-39 Albatros*. Jāmācās Ukrainā, Odesā. Taču ir viena problēma – es nemāku krievu valodu, līdz pēdējā brīdī atvērsi kabineta durvis, lai pieteiktos. Tehniskās organizācijas direktors jau krāmējās savas mantas, lai dotos prom. „Viņš man uzdeva jautājumu krieviski: „Vai tev patīk strādāt?” Es atbildēju ar vienu vārdu: „Jā!” Un ar to pietika, viņš jau steigās projām un ātri mani pierēģistrēja. Pateicoties tam, ka par mani bija labi atsaucies institūta direktors, pie kura es strādāju par laboranti, mani arī paņēma. Tas bija vēl viens fantastisks pavērsiens! Tā es

„Uzzinājām, ka te tiek meklēti pārvaldnieki, no sākuma vienu gadu šajā amatā nostrādāja mans vīrs, pēc tam es pārņēmu stafeti, un nu jau rit otrais gads, kad par

„Te pilnīgi viss ir roku darbs,” esot vīna dārzā, saka Daiga Valantina-Štolcere.

Līdzās vīnogu laukam ir ēka degustācijām un viesu uzņemšanai, blakus – vīna ražotne un pagrabs.

Rendas vīniem atbildu es,” stāsta Daiga.

ĪPAŠA DĀVANA LATVIJAI

Pirmā lidmašīna *Baltic Bees Jet Team* esot bijusi nosaukta hercogam Jēkabam par godu, un, atnākot uz *Vini Curlandia*, Daiga sapratusi, ka atkal sastop saikni ar šo hercogu.

Kurzemnieks jau rakstījis par to, ka Mārtiņš Vāgners – latvietis, kurš dzīvo Kanādā, – savā dzimtenē Latvijā radīja šo uzņēmumu, iedvesmojoties no hercoga Jēkaba. „Mārtiņš ir ļoti harismātisks un inteliģents cilvēks. Viņš mīl gan mākslu, gan vēsturi. Viņa brālītis 1993. gadā viņam uzdāvināja dārzkopības žurnālu, kurā bija rakstīts, ka hercogs Jēkabs pirms apmēram 400 gadiem Rendā, Saibilē un Kandavā stādījis Rietumeiropas vīnogas, kas ar karieti vestas no Vācijas. Visticamāk, tā bijusi

šķīrte ‘Riesling’, jo ir minēts, ka ticis raudzēts balts, skābs vīns, kas vests arī uz galmu Jelgavā. Tā Mārtiņš nolēma, ka Latvijai vajag uzdāvināt ko īpašu – Latvijas rislingu,” stāsta Daiga.

Turklāt M. Vāgners ļoti labi pārzina šo jomu, jo jau daudzus gadus audzē vīnogas pie Niagāras ūdenskrituma – *Domaine Vagners*.

2008. gadā viņš no Vācijas uz Latviju atveda 1000 šķīmes ‘Weisser Riesling’ stādus un netālu no vēsturiskās vīnogu audzēšanas vietas Rendā izveidoja trīs hektāru lielu vīnogu dārzu ar augstākās klases (*Vitis Vinifera*) Rietumeiropas vīnogām.

Pakāpeniski tikusi uzbūvēta ēka degustācijām un viesu uzņemšanai, blakus – arī neliela vīna ražotne un pagrabs.

„Man mamma un vecmāmiņa vienmēr ir teikušas: „Ja jūti negatīvas emocijas, tad vienkārši ielaid rokas zemē. Sazemējies.””

NO NULLES

Taču pirms apmēram trīs gadiem, piesakoties uz vakanto *Vini Curlandia* pārvaldnieka vietu, Daigai un viņas vīram darbošanās šajā lauciņā bija jāsāk praktiski no nulles. Viņus pieņemt šo izaicinājumu iedrošinājusi kaimiņos

Divi – Vilma un Eduards – izbauda dzīvi laukos. Daigas Valantinas-Štolceres arhīva foto

Strādājot *Baltic Bees Jet Team*. Daigas Valantinas-Štolceres arhīva foto

„Lauku dzīvē ir kaut kas patiešām brīnišķīgs! Tāds miers. Kad aizbraucu uz Rīgu, es saprotu, ka man tās vairs nepietrūkst.”

Tagad *Vini Curlandia* ražo ne tikai sausus, bet arī saldus un pussaldus vīnus. Viens vīns ik gadu tiek uzražots hercogam Jēkabam par godu. Kurš tas būs, Daiga izlemj, ņemot vērā vīna garšu un citas kvalitātes.

dzīvojošā Maira Rībena – *Vini Curlandia* valdes locekle. Uzņēmuma īpašnieks M. Vāgners klātienē Latvijā sastaps tikai vienu reizi pašā sākumā, jo tad sākās pandēmija un ceļošanas ierobežojumi. Taču komunikācija ar viņu attālināti ir ļoti cieša.

„Mārtiņš daudz palīdzēja, viņš gandrīz visu savu dzīvi ir šajā nozarē. Bez viņa atbalsta – gan emocionāla, gan finansiāla – te nekas nepastāvētu”, atzīst Daiga.

Sākumā viņa daudz lasījusi arī literatūru par vīnogu audzēšanu, taču tad sapratusi, ka lauksaimniecība nav tā nozare, kur visu var iemācīties no grāmatām. „Biju grāmatās salasījusi, kā vīnogas pareizi kopt. Atnāku, skatos, ka te nekas nenotiek tā kā Francijā, Itālijā, un sāku ieviest savu revolūciju. Man šķita, ja mēs vīnogas apgriezīsim pareizi, tad palēnām izveidosim ribas, kuru tām nav, un vīnogas dos milzīgu ražu. Tomēr nekas

labs no tā nesanāca, tagad esam atgriezušies pie tā, kā te ir vienmēr darīts. Iemesls tam, ka pie mums nestrādā tas pats, kas Francijā vai Itālijā, ir tas, ka vīnogas, ko mēs audzējam, ir dienviendnieces, un viņas te nosalst. Tāpēc uz ziemu tās aprokam ar zemi, un lai to izdarītu, zariem jābūt pie zemes. Ja ir riba, kas iet uz augšu, tad nevar aprakt. Ja mēs audzētu selekcionāra Paula Sukatnieka veidotās vīnogu šķirnes, ar tām būtu vienkāršāk, jo tās ir piemērotas Latvijas klimatam un iztur salu,” stāsta Daiga.

Tomēr *Vini Curlandia* pieturas pie Rietumeiropas vīnogu šķimēm, jo tāda ir šīs audzētavas pamatideja. „Es spēju novērtēt šo Mārtiņa ideju. Tas ir patiešām kaut kas, ar ko var no sirds lepoties. Šis ir vistālāk uz ziemeļiem esošais vīna dārzs, kurā aug tik daudz dažādu Rietumeiropas šķirņu vīnogu, turklāt visas atbilst *Vitis Vinifera* klasei.”

Lietas būtību Daiga trāpīgi un īsi paskaidro šādi: „Mēs ziemeļos audzējam dienviendus”. Un, protams, ka tas nav vienkārši. Ziemeļos šo šķirņu vīnogas nenobriest tik labi, tajās nav tik daudz cukura, vīns var neiegūt tik intensīvu krāsu.

Raža no trim hektāriem esot ap divām tonnām. „Tas ir ļoti maz. Vīnā no tā nonāk pašas labākās vīnogas, un tā ir apmēram viena trešā daļa. Vīnu no tā var iegūt ap 650–700 litriem.”

Daigai radusies ideja uzņemt dokumentālo filmu par visu šo procesu, kas notiek *Vini Curlandia*. Ar Mārtiņa atbalstu tā tiek jau īstenota dzīvē. Vīndare filmē pati ar *Go Pro* kameru.

PIRMIE PANĀKUMI

Daigas radzētos vīnus Mārtiņš ierosinājis nosūtīt uz konkursu Frankfurtē, Vācijā. Sarkanvīns saņēmis ļoti augstu novērtējumu –

Mārtiņš Vāgners pie savām mājām Kanādā, kur arī ir vīna dārzs.

„Konkursā Frankfurtē sarkanvīns saņēmis ļoti augstu novērtējumu – 85% no 100. Turklāt vienā no punktiem – garšas balansā – tas pārspēja labāko nominēto vīnu.”

85% no 100. „Turklāt vienā no punktiem – garšas balansā – šis vīns pārspēja labāko nominēto vīnu. Mārtiņš bija patiešām priecīgs!” saka Daiga.

Viena no atziņām, ar ko *Vini Curlandia* dalās arī savā mājaslapā, skan šādi: „Ar dziļām saknēm mēs jūtam dabas balsi.”

„Šī filozofija nāk no Mārtiņa. Tas ir par to, cik daudz viņš šeit ieliek savās saknēs. Viņam bija divi gadi, kad viņa vecāki bija bēgļu gaitās projām no Latvijas. Liela dzimtenes mīlestība – es domāju, tā nāk no vecākiem. Arī no grāmatām un kultūras. Viņam ir ļoti liela mīlestība pret šo vietu, pret Latviju. Man ir citādāk, es esmu savā dzimtenē, Latvijā. Taču ar saknēm arī jūtu dabas balsi. Mans vectēvs bija zemnieks. Man mamma un vecmāmiņa vienmēr ir teikušas: „Ja jūti negatīvas emocijas, tad vienkārši ielaid rokas zemē. Sazemē-

ties.” Tagad es esmu šeit un jūtu saikni ar dabu,” saka Daiga.

Šogad uzņēmums uzšācis pāreju uz bioloģisko saimniecību. Vīndare gādā arī par to, lai pēc iespējas samazinātu radīto atkritumu daudzumu.

PA PAGALMU IET EZIS

„Lauku dzīvē ir kaut kas patiešām brīnišķīgs! Tāds miers. Kad aizbraucu uz Rīgu, es saprotu, ka man tās vairs nepietrūkst,” saka Daiga.

Viņas dzīvesbiedrs strādā *AirBaltic* par mehāniķi, darba dēļ viņam bieži jābūt Rīgā. Kādu vakaru, kad Daiga bija Rendā, bet vīrs – Rīgā, dzīvesbiedri runāja pa telefonu, un sieva sacīja: „Arā smaržo pēc Ēdenes, jo ābeles tik intensīvi zied. Caur pagalmu iet ezis. No dārza skrien laukā stīmas. Bet no dīķa jūti negatīvas emocijas, tad vienkārši ielaid rokas zemē. Sazemē-

Bagātinās ar zināšanām pakalpojumu dizainā

„Ja man būtu vēlreiz jāizvēlas, noteikti gribētu šo programmu. Šis gads bijis tik interesants! Esmu ļoti daudz iemācījusies, un mums ir lieliska komanda,” iespaidos dalās somiete Sigrīda Ērlinga (Sigrid Öhrling), kurai noslēdzies pirmais mācību gads jaunās starptautiskās maģistra programmas *Pakalpojumu dizaina stratēģijas un inovācijas studijās*.

SAVSTARPĒJI APPUTEKŠŅOJAS

Noslēguma pasākums piecām maģistra programmas studentēm notika 17. jūnijā jaunajā Adatu fabrikas ēkā, Kalpaka ielā 4, kur turpmāk darbosies Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA) Kuldīgas filiāle. Pasākuma otrajā daļā tika atklāta izstāde, kurā apskatāmi LMA profesionālās doktora programmas studentu un pasniedzēju mākslas darbi, kas izvietoti pa visu ēku un veidoti dažādās tehnikās – glezniecībā, tēlniecībā un multimediju mākslā. „Tā ir akadēmijas labā īpatnība, ka ir dažādas programmas, mākslas veidi, zinātne, kas satiekas kopā un savstarpēji apputekšņojas,” uzskata LMA rektors Kristaps Zariņš.

Jaunās pakalpojumu dizaina programmas realizēšanā iesaistījušās četras augstskolas – Latvijas Mākslas akadēmija, Lapzemes Universitāte, Igaunijas Mākslas akadēmija un Rīgas Ekonomikas augstskola. K.Zariņš norāda, ka pirmos kucēnus parasti slīcina, taču šis neesot tas gadījums: „Nākamā uzņemšana liecina, ka interese palielinās. Esam kļuvuši par vienu mācību programmu bagātāki. Kolēģi no pārējām augstskolām saskata šīs programmas po-

tenciālu, kas jāattīsta. Tas saskan ar Latvijas Mākslas akadēmijas redzējumu, ka mācību iestāde ir atbildīga par studentu karjeras attīstību arī pēc absolvēšanas.”

REDZ PASAULI CITĀDĀK

Pakalpojumu dizaina programmas pirmais gads noslēdzās arī Lidijai Čenai (Lydia Chen) no Taivānas, kura studijās ieguvusi lielisku pieredzi: „Iemācījos ļoti daudz. Uzzināju, kā izveidot uzņēmumu un apguvu dažādas prasmes, kā to darīt. Tas ir vērtīgi, jo nākotnē vēlos izveidot savu uzņēmumu.” Kopā ar Lidiju studē arī kuldīdzniece Paula Grasmane-Laše. Viņa priecājas, ka ieguvusi daudz noderīgu zināšanu: „Pat īsti nezināju pakalpojumu dizaina nozīmi, bet saistīju to ar iespēju kļūt par cilvēku, kurš jebkuru pakalpojumu varēs uzlabot. To arī esmu šeit saņēmusi, tikai vēl lielākā amplitūdā, nekā biju gaidījusī.” Kuldīdzniece Laura Volkonovska šai programmai pieteikusies, jo patīk meklēt atbildes uz jautājumiem, kāpēc notiek tieši tā, kā var labāk un kāpēc kaut ko dara tā un ne citādāk. Studējot ieguvusi četras jaunus draugus un iespēju redzēt pasauli citādas kultūras acīm: „Vairs neesmu tas cilvēks,

Jaunajā Adatu fabrikas ēkā pagājušajā nedēļā piecām studentēm noslēdzās pirmais mācību gads starptautiskajā maģistra programmā *Pakalpojumu dizaina stratēģijas un inovācijas*. No kreisās: Lidija Čena, Paula Grasmane-Laše, Sigrīda Ērlinga, Līga Lindenbauma un Laura Volkonovska priecājas par mācību procesā gūtajām zināšanām.

Adatu fabrikas telpas atvērta apskatei no šodienas, 1. jūlija. Izstādi varēs aplūkot līdz 15. septembrim no trešdienas līdz svētdienai no 12.00 līdz 18.00.

kas biju septembrī. Šobrīd pasauli redzu citādāk. Tas laikam ir tāds profesionālais idiotisms, kad tu ej un saskati tās lietas, ko esi apvilājis mācību laikā. Tā ir dāvana un slogs reizē, jo redzu problēmas, bet tajā pat laikā arī to, kā tās var mainīt un uzlabot.”

KĀ MAZAS PUZLES

Rīdzniece Līga Lindenbauma iepriekš nodarbojusies ar izstāžu kūrēšanu un mākslas zinātni. Vēloties uzlabot zināšanas ekspozīciju dizainā, viņa iestājusies LMA funkcionālā dizaina nodaļā maģistra programmā.

Mācoties pakalpojumu dizainu pie Ilzes Kundziņas un Līgas Lētiņas, sapratusi, ka vēlas šo jomu izpētīt vairāk un labprāt arī tajā strādātu: „Man šķiet, ka pakalpojumu dizains apvieno trīs lietas, kas mani pašu ārkārtīgi saistīja arī manā izstāžu kuratora pieredzē, – radošo procesu, darbu ar cilvēkiem un uzlabojumu veidošanu. Pēc pirmā gada saprotu, ka izvēle patiešām bijusi pareiza. Tagad redzu, kā šie dažādie priekšmeti un lekciju kursi beigu beigās saliekas kopā kā tādas mazas puzles vienā vienotā ainavā.”

TRĀPĪJUŠI DESMITNIEKĀ

Nākamajā gadā mācības notiks Lapzemes Universitātē Somijas pilsētā Rovaniemi. Studentes ar nepacietību to gaida. Studiju programmas veidotāja un vadītāja Ilze Supe atzīst: „Visi studenti saka, ka viņi to darītu vēlreiz un arī vēlreiz maksātu studiju naudu. Man liekas vēl labāku komplimentu un apliecinājumu nemēdz būt. Esam ar pirmo reizi trāpījuši desmitniekā. Kaut kādi sīkumi vēl jāpildinā, mazlietiņ kaut ko pamainīsim nākamā gada studentiem. Kopumā pašiem ir gandarījums un pārsteigums, ka viss tik labi izdevies.”

Šobrīd vēl nav noslēgusies nākamā gada uzņemšana, tāpēc nav zināms, cik studentu būs. Tomēr pieteikušies jau 14 kandidāti, no kuriem astoņi mācīsies par maksu. Studiju programmā bez maksas uzņemti četri ukraiņu studenti ar Latvijas valsts stipendiju 500 eiro mēnesī, lai viņi varētu šeit dzīvot. Viens Honkongas students pieteicies *Erasmus* apmaiņas programmā. Vēl kāds students no Pakistānas, kurš mācās Islandē un jau gandrīz pabeidzis maģistra programmu, vēlas ielēkt pakalpojumu dizaina programmas otrajā studiju gadā, lai saņemtu šīs skolas diplomu. I.Supe norāda, ka sastāvs šobrīd izskatās diezgan raibs, jo ir tikai viens latviešu students, bet pārējie no visas pasaules – Nigērijas, ASV, Bangladešas, Singapūras, Somijas un citām valstīm.

Kristīnes Āboliņas teksts
Lailas Liepiņas foto

PRIEKĀ AVOTI

Svarīgi ir cilvēki, kuri atbalsta

Kristīne Grīnberga, Zanes Šteinas arhīva foto

Zane Šteina studē Rīgas Tehniskajā universitātē (RTU) vides inženieriju Elektronikas un vides inženierijas fakultātē. Šis ir viņas pirmais studiju gads, taču jau tagad ir iegūti daudzi jauni draugi un aktīvi noorganizēti pašpārvaldes veidotie pasākumi. Zane saka, ka dzīvo šim momentam, un, kad iegūs bakalaura grādu, tad arī skatīsies, kādas iespējas dzīve piedāvās.

Draugi

„Draugi man ir neatsverama dzīves sastāvdaļa. Tie ir cilvēki, kuri vienmēr dos padomu, būs tikpat spontāni, cik es, un pilni ar jaunām, aizraujošām idejām. Man tik tiešām ir paveicies ar draugiem, jo kopā veidojam neaizmirstamas atmiņas un dodamies piedzīvojumos.”

Kūkas

„Kūku cepšana ir mans jaunākais hobijs. Kad sākās kovids, izdomāju, ka ir jāizmēģina vismaz viena recepte no mājās atrodamajām receptu grāmatām. Tā arī viss sākās, un tagad lielākā daļa svētku manās mājās nav iedomājami bez kādas manis ceptas kūkas.”

Ceļošana

„Mana sirdslieta vienmēr ir bijusi ceļošana, jo vēlos iepazīt katru valsti. Ceļoju jau kopš mazotnes – ar katru gadu paplašinu savu redzeslokus un iegūstu jaunas zināšanas par dažādām valstīm un to kultūru. Mans sapnis vienmēr ir bijis apceļot zemeslodi, un to es ceru sasniegt.”

Ģimene

„Man ir brīnišķīga ģimene – mēs varam doties kopīgos izbraucienos, staigāt pa dabas takām vai vienkārši darboties dārzā. Tāpat kā draugi, arī ģimene man ir liels atbalsts mērķu sasniegšanā. Tie ir tie cilvēki, kuri vienmēr būs līdzās un nenosodīs par kļūdām.”

Sports

„Tas man vienmēr ir sagādājis prieku. Lai gan neapmeklēju nekādus treniņus, es izeju pastaigās vai skrienu, ik pa laikam vingroju un nodarbojos ar jogu. Tādā veidā es atpūtinu galvu no universitātes un ārpusstudiju darbiem.”

Pašpārvalde

„Ļoti aktīvi iesaistos RTU Studentu parlamentā un savas fakultātes pašpārvaldē, kurā uz gadu esmu ievēlēta par Kultūras un sporta virziena vadītāju. Pirmajā studiju gadā piedalījos dažādu sporta pasākumu organizēšanā. Tas deva zināšanas un prasmes, kā tiek izstrādāts un vadīts projekts. Manas fakultātes pašpārvalde ir kā maza otrā ģimenīte, kur vienmēr esi gaidīts un vari izpausties radoši, smelties idejas nākotnes projektiem.”

SARUNA AR JUBILĀRI

Svētkos – sirsnību un mazliet brīvības

Kuldīdznieci Katrīnai Pavasarei 5. jūlijā paliks 34 gadi. Jau 12 gadus viņa strādā par stjuarti un dzīvo Rīgā. Šobrīd gan Katrīna ir bērna kopšanas atvaļinājumā, jo nupat, Jāņu dienā, piedzima meitiņa Melānija.

Katrīna beigusi Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu, ieguvusi bakalaura grādu Latvijas Universitātē (LU) sabiedriskajās attiecībās un maģistra grādu Biznesa augstskolā *Turība* sabiedrisko attiecību vadīšanā. Nesen iegūts arī bakalaura grāds LU Rīgas medicīnas koledžā: „Man daudzi vaicā, vai esmu nolēmusi mainīt darbavietu un būt mediķe, taču tā gan nav. Es mācos tāpēc, ka man patīk mācīties! Bet strādāt man patīk tur, kur šobrīd strādāju. Mans darbs mani tiešām iedvesmo! Tā doma vien, ka vienmēr varu iekāpt lidmašīnā un kur aizlidot.”

BEZ ELVI KLIŅĒRA NEVAR

„Apaļās jubilejās vienmēr svētku sajūta ir lielāka, taču arī šogad, kad ģimenē ienākusi Melānija, dzimšanas diena man ir īpašāka.” Jubilejas bieži svinētas kopā ar māsiņu Ievu, kura dzimusi 1. jūlijā: „Jau kopš bērnības! Mums Kuldīgā ir va-

sarņica, arī mana mamma vēl aizvien dzīvo Kuldīgā. Šķiet, jo vecākas kļūstam, jo nelielas pareizi svinēt atsevišķi. Šogad gan pirmo reizi dzimšanas dienu pavadīšu Rīgā, jo Melānija vēl ir par mazu, lai mēs brauktu citur.” Pēdējos gadus uz dzimšanas dienas galda, kā pati saka, ir visgardākais biežpiena kļiņģeris no veikala *Elvi*: „Tas tiešām ir visgaršīgākais kļiņģeris, kādu esmu ēdusi, pat iedomājoties mutē sariešas siekalas. Agrāk neatņemama dzimšanas dienas sastāvdaļa bija omas ceptā biskvīta kūka ar zemenēm. Tā bija garda un trekna!”

IEPRIECINA KOPĀ BŪŠANA UN EMOCIJAS

Dzimšanas dienā lielākā vērtība ir apsveikumi no ģimenes un draugiem: „Kad biju maziņa, lielākais prieks bija par kādu dāvanu, tagad gan priecājos, ja mani atceras un atraksta kāds draugs, paziņa, ar kuru sen ne-

Katrīna Pavasare kopā ar savu ģimeni – vīru Oskaru un bērniem Elizabeti un Ernestu.

esmu runājusi. Vienmēr ir patīkami saņemt arī pārsteigumus. Kad piedzima pirmā meita Elizabete, 2016. gadā, svinēju Kuldīgā. Toreiz pamodos jau pie vecmāmiņas ceptās kūkas, mammas gādātajiem ziediem. Tas ir tas, kas mani iepriecina – kopā būšana un sirsnība no mīļajiem. Ne pats apsveikums, bet emocijas, ka mīļie ir piedomājuši, agrāk piecēlušies un atnākuši mani iepriecināt. Togad tā bija īpaša dzimšanas diena – pirmā, ko sagaidīju mammas statusā.”

SVARĪGA ĢIMENES SAIKNE

Pagājušo gadu Katrīna paņēmusi brīvdienu un viena pati savā dzimšanas dienā aizgājusi uz kino: „Izbaidīju šo dienu viena pati bez bērniem un vīra. Tas man patika, jau kādu laiku esot mammas statusā, šī klusā, mierīgā brīža pietrūka, tāpēc to dienu tiešām izbaudīju! Skatījos filmu *Kruella*, todien zāle bija pilnīgi tukša, biju pilnīgi viena – tā vēl nekad nebija bijis, tā bija unikāla dzimšanas diena.” Viņa min kādu vērtīgu pēdējā laikā gūtu atziņu: „Kad pirms pāris gadiem pie mums ieradās briesmī-

gā slimība Covid-19 un arī sākoties karam Ukrainā, esmu sapratusi – nekas pasaulē nav tik svarīgs kā ģimene. Ja saikne ar ģimeni ir stipra, tad kopā var pārvarēt visas nelaimes, ticot, ka viss beigu beigās būs kārtībā.”

Katrīna bijusi ļoti dažādās pasaules vietās, taču viņas lielākais sapnis ir aizlidot uz Austrāliju: „Lai to piepildītu, man gan jāpagaida, kad bērni nedaudz paaugsties, jo tas ir visgarākais iespējams pārlidojums.”

Amanda Gustovska
Katrīnas Pavasares arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Teju puikas vien

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 22. līdz 29. jūnijam piedzimuši 16 bērniņi: divas meitenes un 14 zēni. Jāņu dienā, 24. jūnijā, pasaulē nāca viens puika.

Vecāki bērniem devuši šādus vārdus: Oksana, Karlīna, Hugo, Mārtiņš, Rihards, Kristians, Oliveris, Jēkabs, Damians, Filips, Lūkass, Rūdolfis, Patriks, Rodrigo, divi puikas nosaukti par Mareku.

RECEPTĒ

Dārzeņu gaspačo

Vajadzēs: 2 tomātus, 2 selerijas kātus, gurķi, papriku, sīpolu, 2 ķiploka daiviņas, 2 ēd.k. vīnogu etiķa, 2 ēd.k. citrona sulas, 2 ēd.k. olīveļļas, 1 ēd.k. sasmalcināta bazilika, 3 ēd.k. sasmalcinātu pētersīļu, ½ tēj.k. maltu ķimeņu vai kumīna, ½ tēj.k. maltu melno piparu, 1 ēd.k. cukura, sāli.

Kā pagatavot: gurķi, tomātus, selerijas kātus un papriku smalki sagriež. Sīpolus un ķiplokus sakapā. Visas sastāvdaļas samaisa un uz pāris stundām ievieto ledusskapī. Pasniedz aukstu.

Katrīna Spuleniece-Aišpure,
uztura speciāliste

DIVI PAR VIENU

Kurzemnieks atsāk reiz populāro rubriku, kurā aicina izteikties savus lasītājus par dažādiem filozofiskiem jēdzieniem un ikdienas procesiem.

Kas ir slinkums?

Sevi ir jāmotivē

DAIGA ŠMĒDIŅA, Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas skolotāja:

– Slinkums ir tad, kad ir jādara, bet netīk. Slinks cilvēks man asociējas ar nevīžīgu, paviršu. Protams, slinkums dažkārt ir vajadzīgs, lai neiestātos pārslogde, tad var izlaist labu grāmatu vai paskatīties televizoru. Negatīvs slinkums iestājas, kad cilvēks slinko pārāk bieži un tas atkārtojas.

Kā skolotāja es slinkot nevaru. Protams, uznāk brīži, kad es to vēlētos, taču, ja es šodien ko neizdaru, tas obligāti jāpadara rīt. Un, vai tas ir agri no rīta vai vēl vakarā, visiem stundu darbiem jābūt gataviem. Skolēni prasa un gaida, ka būšu sagatavojusies. To uzreiz redz, ja skolotājs ir noslinkojis – to caurumu vienmēr neaizbāzīsi ar patstāvīgajiem darbiem. Ja skolotājs ir papildus meklējis informāciju un piemērus interesantākām stundām darbam, tad skolēnam būs motivācija darīt, taču, ja būs otrādi, arī skolēns nejutīs vēlmi censties. Protams, ir skumīgi, ja esmu ieguldījusi laiku, bet skolēns šajā stundā nestrādā, viņam ir vienalga. Lai motivētu slinku skolēnu, ir jāatrod tas uzdevums, kas viņam patīks visvairāk.

Manuprāt, slinkie cilvēki apzinās, ka ir slinki, un speciāli manipulē ar citiem. Taču dažkārt slinkumu pats sevī ieraudzīt nevar, ja tas ir pārvērties par dzīvesveidu. Citiem tas var būt no mazotnes, kad viņam nav pievērstas pietiekami daudz uzmanības vai viņš neprot kvalitatīvi izmantot savu laiku. Tad ar šo cilvēku ir jāstrādā. Vislabāk to prot ģimene un draugi. Viņš ir jāvelk ārā no mājas, jādodas kopīgos braucienos un piedzīvojumos, jāparāda, kā atpūsties lietderīgi, atrast vaļaspriekus, kuri aizrauj.

Man pašai arī patīk paslinkot – dienās, kad atnāku no darba, vai nedēļas nogalēs, vai karstajā vasaras laikā. Taču ne visai bieži. Redzu, ka ir lietas, kas jāatsāk darīt un pašas no sevis neatrisināsies. Jo vairāk slinkosi, jo vairāk tas kļūst par dzīvesveidu, tāpēc nedrīkst ielaisties.

Slinkums nevar būt pozitīvs

JĀNIS LAZDĀNS, Padures muižas īpašnieks un uzņēmējs:

– Slinkums ir tad, kad cilvēks nevēlas neko darīt. Agrāk cilvēki vienkārši gulēja un slinkoja, taču mūsdienās tas vairāk izpaužas, sēžot pie telefona. Šie cilvēki parasti izdara tikai to minimumu, kas viņiem ir nepieciešams, un vairāk nevēlas piespiest sevi. Cītreiz viņi zūdās par to, ka citiem dzīvē veicas labāk, taču profesionālie slinkotāji apmierinās ar to, kas viņiem dzīvē ir, un vairāk neko nevēlas. Slinkums nevar būt pozitīvs. Slinkošana un atpūta ir divi dažādi termini, starp kuriem vienādības zīmes nav. Slinkums ir tad, kad tu zini, ka tev kas jādara, taču atliec to. Un tādā vai citādā veidā noslinkotais laiks un iespējas atmaksāsies negatīvi. Ja ne uzreiz, tad kādā dzīves brīdī noteikti. Bet pēc atpūtas tu zini, ka celsies kājās un vēl ar lielāku jaudu turpināsi darboties.

Izrauties no slinkuma burbuļa ir ļoti vienkārši – celies un dari, atrodi aizraušanos, motivāciju. Tas ir jāapzinās pašam, tas ir attieksmes jautājums. Vai cilvēks grib vai negrib kaut ko sasniegt, vai ir apmierināts ar to stāvokli, kurā viņš atrodas. Vairāk, ka slinkiem vecākiem būs slinki bērni, visticamāk, ir ļoti liela, un otrādi – čakliem vecākiem būs čakli bērni. Slinkajiem palīdzēt ir grūti, jo viņu piemērs ir vecāki.

Es pats paslinkoju ik pa laikam, taču nu jau daudz retāk. Kad uznāk slinkums, es tam neļaujos, ceļos un eju strādāt. Kad 2014. gadā strādāju Liepas muižā, tur tika noalgoti trīs darbinieki. Vienam no muižas kompleksa tālākā gala lūdzu ko atnest. Pēc pusstundas gāju skatīties, kas ar viņu noticis, taču viņš vienkārši sēdēja zem koka un smēķēja. Tad patiešām sajutos kā tas ļaunais vagars senajos stāstos. Arī Padures muižā dažkārt saskaros ar slinkiem strādniekiem. Zinu, ka divas meitenes nevar likt pie viena darba, jo tad sākas plāpāšana. Ir arī bijuši čakli strādnieki, kuri visu izdara, kā nākas. Tā jau ir – ko viņiem ģimenē iemāca, to viņi arī vislabāk pieprot. Un slinku neizmācīs – kāds viņš ir, tā arī strādās.

Kristīne Grīnberga
Daigas Šmēdiņas un Jāņa Lazdāna arhīva foto

NEDĒLAS VIESIS

Basketbolists ar Eiropas sudrabu pludmales volejbolā

Šovasar kuldīdznieks KRISTIANS FOKEROTS jau ir izcīnījis sudraba godalgu Eiropas čempionātā pludmales volejbolā U22 grupā, izcīnīta uzvara arī Latvijas čempionātā pludmales volejbola otrajā posmā jeb *Saulkrastu kokteili*, kur finālspele laukuma otrā pusē spēlēja cits kuldīdznieks – Jānis Šmēdiņš ar savu pārinieku Aleksandru Samoilovu, un Kristians atzīst, ka bijis uztraucies, jo pieredzējušie sportisti ir viņa bērnības elki. Vēl interesants fakts – Kristians ilgu laiku ar labiem panākumiem trenējies arī basketbolā.

Izcīnītais sudrabs Eiropas čempionātā ir liels panākums. Emocijas norimušas, kā tagad vērtē savu startu?

Finālā piedzīvojām pirmo neveiksmi čempionātā, ar 0:2 zaudējām zviedru duetam Dāvidam Omanam un Jakobam Hēltingam-Nilsonam.

Līdz šim ar Artūru Rinkeviču nebiju spēlējis kopā, pirmā reize bija atlases sacensībās, lai kvalificētos U22 grupas Eiropas čempionātam. It kā spēlējām pirmo reizi, bet mums ļoti labi viss uzreiz aizgāja, visus pārliecinoši līdz finālam uzvarējām.

Čempionāta pirmajās dienās bija drausmīgi liels vējš, nebiju pieradis tādā spēlēt, bija jāmaina spēles stils, ļoti ātras bumbas jāspēlē. Mēs ar Artūru bijām tehniskāki par pārējiem, varējām bumbu vējā savaldīt. Savukārt finālā ļoti tehniski bija arī zviedru pludmales volejbolisti. Viņi vairāk nekā mēs uzspieda spēli. Mēs centāmies, otrā seta galotnē aizķērām spēli un ritmu, bet bija par vēlu, pretiniekam bija vēl viens punktiņš, un viss – spēle beidzās. Treneris bija blakus un nepārtraukti sniedza padomus. Spēles plāns, ko viņš lika izdarīt, nebija tik sarežģīts, mums vajadzēja spēlēt savu spēli. Arī treneris ar mūsu sniegumu bija apmierināts. Katrā ziņā tā bija ļoti vērtīga pieredze. Tikt U22 Eiropas čempionāta finālā, manuprāt, ir diezgan liels sasniegums. Arī apbalvošana bija *forša*. Bija prieks uzkāpt uz goda pjedestāla gan ar zviedriem, gan austriešiem, kuri bija trešie čempionātā. Aplējam viens otru ar *šampi*.

Pēc čempionāta turpināsim spēlēt ar saviem pāriniekiem: es ar Edgaru Toču, bet Artūrs ar Ardi Bedrīti.

Atpūtas jau nebija, tūdaļ bija jāstartē *Saulkrastu kokteili*. Spēle kopā ar pieredzējušu pludmales volejbolistu Edgaru Toču. Vai esat saspēlējušies?

Kad sākām strādāt kopā, bija grūti pierast. Edgars ir divreiz vecāks par mani, varbūt uzreiz nevarējām atrast kopēju valodu. Taču tagad mums saskan, mēs viens ar otru labi jūtamies arī ārpus laukuma, braucot uz sacensībām un dzīvojot kopā.

Pirmajās sacensībās gāja tīri labi, bet pēc tam likās, ka ir tāds neliels kritums. Tagad līdz ar katrām sacensībām mēs ejam tikai uz augšu, visu laiku progresējam un atrodam arvien labāku saspēli. Kad uzvarējām Latvijas čempionāta otrajā posmā, emocijas bija nereāli labas!

Kuldīdznieki finālā turēja īkšķus par abām komandām, jo abās bija mūsu spēlētāji: vienā laukuma pusē tu, bet otrā – Jānis Šmēdiņš.

Izdevās mums Jāni Šmēdiņu un Aleksandru Samoilovu uzvarēt trīs setos. Bija uztraukums, jo abi ir mani bērnības elki. Šī bija pirmā spēle, kurā pret viņiem spēlēju un uzvarēju. Bija laba sajūta, izdevās uzvarēt bērnības elkus (smejas). Mans pluss šajā spēlē bija tāds, ka man īsti nebija, ko zaudēt. Man nebija tādas atbildības kā viņiem laukuma otrajā pusē. Manuprāt, mazliet sāpīgāk ir zaudēt septiņpadsmitgadīgam jauniešim, nekā man būtu zaudēt profesionāļiem ar ļoti daudzu gadu pieredzi pludmales volejbolā.

Kādi vēl ir jūsu plāni šajā vasarā?

Jūlija sākumā mums bija plānots braukt uz Grieķiju, bet tur turnīrs ir mazāk nozīmīgs. Vairāk gribam veltīt laiku treniņiem, jo to mums nav bijis daudz, tāpēc šo braucienus atcēlām. Vēl priekšā ir Latvijas čempionāta posmi. Man būs jābrauc arī uz Eiropas čempionātu pludmales volejbolā U20 grupā.

Tāds lielāks mērķis vēl šovasar ir tikt uz lielo Eiropas čempionātu. Cerams, ka mums pietiks punktu, lai mēs tur varētu spēlēt.

Minēji, ka par maz treniņu. Kāds šobrīd ir grafiks?

Tagad mums ir divi treniņi dienā – viens no rīta, otrs vakarā. Citreiz ir divi smilšu treniņi, bet kādreiz atkal no rīta ir darbs svaru zālē, bet vakarā – smiltis.

Vai vēl mācīs Murjāņus sporta ģimnāzijā?

Nē, Murjāņos vairs nemācos, kopš septembra sāku mācīties Rīgas 49. vidusskolā un pavasarī pabeidzu 11. klasi.

Vienu brīdi spēlēja arī klasisko volejbolu. Kas pamudināja pievērsties tikai pludmales volejbolam?

Jā, kādu brīdi to spēlēju. Kad

aizgāju projām no Murjāņiem un sāku mācīties Rīgā, pusgadu volejbolu vispār biju pametis, trenējos basketbolā. Vienu dienu nāca piedāvājums, jo Edgars Točs meklēja sev jaunu pārinieku, ar ko spēlēt kopā. Viņš bija runājis ar treneriem, tie bija ieteikuši mani. Edgars piedāvāja spēlēt kopā, sapratu, ka no šāda piedāvājuma nevaru atteikties. Jau tā biju izlaidis visai lielu posmu. Taču tagad man ir iespēja spēlēt pasaules tūres sacensībās. Un, jā, domāju, ka tas bija pareizais lēmums, ka pārgāju uz bīčvolejbolu.

Kas ir jūsu treneri šobrīd?

Galvenais treneris mums ar Edgaru Toču ir Atvars Vilde, bet konsultants mums ir Aigars Birzulis (arī mūsu novadnieks – aut.).

Vai spēles laikā līdzjutēju skaļais atbalsts uzmundrina?

Es dzirdu visu, ko sauc līdzjutēji, bet mani tas nekādi neietekmē. Nevarētu teikt, ka ļoti palīdz vai traucē, taču ir ļoti patīkami just līdzjutēju atbalstu.

Murjāņos trenējies basketbolā vai volejbolā?

Volejbolā. Ziemā spēlēju klasisko volejbolu, bet vasarā – pludmales. Brīvajos brīžos uzspēlēju arī basketbolu – tas man patīcis kopš bērnības.

Kāpēc aizgāji no sporta ģimnāzijas?

Sākās kovida pandēmija, sēdēju mājās bez treniņiem. Nolēmu pamēģināt spēlēt basketbolu. Mani jau paņēma arī uz izlases treniņiem. Pārcēlos uz Rīgu, mainīju skolu un gāju uz basketbola treniņiem, tāpēc aizgāju no Murjāņiem.

Mācoties vēl Kuldīgā, kur trenējies?

Kuldīgā basketbolā kādu laiku trenējos pie Mārtiņa Štofregena, toreiz man bija 11 gadi, bet volejbolā uz treniņiem gāju pie Jāņa Jerumaņa. Mazliet vairāk pievērsos volejbolam un 8. klasē aizgāju uz Murjāņu sporta ģimnāziju. Kā jau minēju, vēlāk Edgara piedāvājums lika pievērsties pludmales volejbolam.

Kāda ir konkurence pludmales volejbolā tavā vecumā?

Manuprāt, Latvijā pludmales volejbolā ir ļoti augstā līmenī. Es varu braukt uz pasaules tūrēm, konkurēt ar citiem, un, atgriežoties

Eiropas čempionātā pludmales volejbolā U22 grupā Kristians Fokerots un Artūrs Rinkevičs izcīnīja sudraba godalgu.

Kristians Fokerots spēles brīdī.

un spēlējot savā vecuma grupā, nevaru teikt, ka man nav jācīnās, ir pietiekami liela konkurence un spēcīgi spēlētāji.

Volejbolisti savā starpā ir draudzīgi? Atbalstāt viens otru?

Vispār tas bija ļoti pārsteidzoši, iepriekš nebiju to pamanījis, bet, sākot kopā ar Edgaru Toču braukt uz sacensībām, redzēju, ka ārpus laukuma visi sportisti ir ļoti draudzīgi, runājas, atbalsta viens otru. Tāpat ir arī jauniešu turnīros.

Kādām īpašībām jābūt, lai kļūtu par labu volejbolistu?

Uz laukuma jāprot ātri pieņemt lēmumus, jāprot ieklausīties trenerī, un daudziem tas nesanāk. Ir tādas mazas lietišķas, kas liekas pašsaprotamas, bet īstenībā tās jā dara citādāk, tāpēc jāieklaušas trenerī, jo ir jāmeģina iziet no dažādām situācijām laukumā. Jābūt arī atlētiskam, bet tas nāk ar cītīgu strādāšanu spēka treniņos.

Vai arī augumam ir nozīme?

Jā, augumam volejbolā ir liela nozīme. Jo sportists garāks, jo lielāks augstums, var augstāk uzstīt bumbu, var arī bloku likt augstāk. Īsākie spēlētāji pārsvarā spēlē aiz-

sardzībā, jo ir ātrāki. Ja spēlētāji vairāk dominē uzbrukumā, paši būs arī blokā.

Kāds ir tavš augums?

Man ir 1,95 m. Savam vecumam pietiekami garš (smejas).

Ko vēlies sasniegt pludmales volejbolā?

Mērķi ir visaugstākie. Gribu uzvarēt daudzos turnīros – Eiropas, pasaules čempionātā. Savā karjerā laikā vēlētos nokļūt un uzvarēt arī olimpiskajās spēlēs.

Kā padavi brīvo laiku?

Tagad tā ir mazāk, jo kādas septiņas nedēļas pēc kārtas ir bijušas sacensības. Taču pārsvarā treniņi ir līdz kādiem pieciem, un pats vakars sanāk brīvs, tad atpūšos. Uz Kuldīgu pagaidām vēl nav sanācis atbraukt, vecāki daudz biežāk pie manis uz Rīgu atbrauc.

Visai agri sanāca ar sadzīves lietām pašam tikt galā.

Tā ir, bet man nebija grūti, jo esmu tāds kārtīgs, man patīk, ka viss salikts savās vietās. Kad dzīvoju Kuldīgā ar vecākiem, man patika pašam visu istabā tīrīt un kārtot.

Kristiana Fokerota arhīva foto

VIEGLATLĒTIKA

Latvijas čempionātā vieglatlētikā 5000 m zelta medaļu izcīnīja kuldīdznieks Uģis Jocis.

Uģis Jocis – 17. Latvijas čempiona tituls

Valmieras Jāņa Dāliņa stadionā Latvijas čempionātā vieglatlētikā zelta godalgu 5000 m izcīnījis kuldīdznieks Uģis Jocis (14:13,64), tas viņam bija 17. valsts čempiona tituls.

5000 m piekto vietu izcīnīja vēl viens kuldīdznieks – Lauris Grīniņš (16:11,23). Trīssoļlēcšanā piektā bija Janita Antipina (12,06 m), ar šo rezultātu sportiste laboja savulaik Ievas Skurules uzrādīto Kuldīgas rajona rekordu. 100 m skrējienā astotais bija Ralfs Zazerskis (11,22).

Uģa Joča arhīva foto

Janita Antipina izskrien bronzu

Jelgavā *Sportland* kausa izcīņā vieglatlētikā 100 m barjerskrējienā U18 grupā trešo vietu izcīnījusi Kuldīgas novada sporta skolas audzēkne Janita Antipina (15,75).

Trīssoļlēcšanā Janita startēja starp pieaugušajiem un izcīnīja septīto vietu (11,66 m).

Kopā ar pieaugušajiem startēja arī talantīgais kuldīdznieks Ralfs Zazerskis, 400 m barjerskrējienā viņš bija piektais (57,28), bet 100 m skrējienā – devītais (11,48).

Sporta skolas arhīva foto

100 m barjerskrējienā startē Janita Antipina.

Mājup ar medaļām

Rojas sporta skolas atklātajās sacensībās vieglatlētikā U10 un U12 grupā labi panākumi arī Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem.

U12 grupā 60 m pirmais bija Matiass Duburs (8,70), viņam arī trešais rezultāts 300 m (50,0).

U10 grupā pildbumbas mešanā trešais bija Gustavs Vītoliņš (8,40 m).

6. augustā – 17. Kuldīgas pusmaratons

Kuldīgas pusmaratonā varēs skriet piecus, desmit un 21 kilometru distancē, bet atsevišķas trases būs arī bērniem.

Dienu pirms pusmaratona, 5. augustā, Pilsētas estrādē notiks sacensību *Expo* un numuru izņemšana, reģistrēšanās turpināsies arī sacensību dienā jau no 7.30.

6. augustā 10.00 trasē dosies 21 kilometra distancē dalībnieki, 10.15 finiša zonā mazuli varēs sacensties rāpošanā, 13.00 trasē dosies tie, kuri skries piecus un desmit kilometrus, bet no 14.30 būs vairāki bērnu skrējieni.

RITENBRAUKŠANA

Arvis Sprude – sestais

Kuldīdznieks, ultraritenbraucējs Arvis Sprude pasaules prestižākajās daudzdienu garo distanču sacensībās *Race Across America* vecuma grupā zem 50 gadiem finišējis sestajā vietā.

Distanci, kas būtu veicama 12 dienās, Arvis nobrauca 11 dienās 23 stundās un 58 minūtēs. Par uzvarētāju šajā vecuma grupā kļuva čehs Svata Božāks, viņš finišu sasniedza pēc desmit dienām trim stundām sešām minūtēm. Septiņi sportisti šajā vecuma grupā nefinīšēja.

Kuldīdzniekam – Baltijas sudrabs

Lietuvā, Šilalē, Baltijas kausa posmā riteņbraukšanā U16 grupā kuldīdznieks Daniels Šternbergs izcīnījis sudraba medaļu. Citam kuldīdzniekam Kasparam Šālmem – 15. vieta.

Cīnās par lielo balvu

Kuldīgas novada riteņbraucējiem labi panākumi lielās balvas sacensībās individuālajā braucienā Biķernieku trasē.

U12 grupā (10,8 km) pirmais bija sporta skolas audzēknis Edvards Vēvers.

U18 grupā (16,2 km) otrais bija Gusts Lapiņš.

Pieaugušajiem (arī 16,2 km) gan absolūtā vērtējumā, gan savā vecuma grupā līdera godā – kuldīdznieks Ģirts Vēvers.

Sporta skolas arhīva foto

Biķernieku trasē – kuldīdznieks Ģirts Vēvers.

FLORBOLS

Uzvar Ģibuļu florbolisti

Par Kuldīgas novada čempioni florbolā kļuvusi komanda *Ģibuļi*, tā finālā pēcspēles metienos ar 3:2 apspēlējusi vienību *Nikers*, kurai sudraba godalgas.

Komanda *Vārme* izcīnīja bronzas godalgas, jo spēlē par trešo vietu ar rezultātu 8:5 pieveica vienību *Salvinainen*. Par turnīra rezultatīvāko spēlētāju tika atzīts Linards Vimbons (Vārme), uzbrucēju – Rūdolfs Ķīvītis (Nikers), aizsargu – Elans Andrejs Vēvers (Nikers), vārtsargu – Sandijs Gabriels Siliņš (Ģibuļi), turnīra jaunākais spēlētājs bija Nils Kristians Mednis (Saldus).

Sporta skolas arhīva foto

Kuldīgas novada čempionāta organizators Ivo Solomahins pasniedz balvu turnīra rezultatīvākajam spēlētājam Linardam Vimbonsam (Vārme).

PELDĒŠANA

Atkal satiksies Vilgālē

23. jūlijā no 13.00 Vilgāles ezerā notiks tradicionālās sacensības peldēšanā atklātā ūdenī *Peldam Vilgālē*.

Sacensībās aicināti piedalīties interesenti no septiņiem gadiem. Reģistrēšanās sacensību dienā no 11.30 līdz 12.30, atklāšana – 13.00. Distances: 80 m, 400 m, 2,4 km un 800 m izaicinājuma distance. Sacensību galvenais tiesnesis būs Pāvels Vilcāns, pieteikšanās līdz 21. jūlijam, nolikums www.kuldiga.lv.

ŠAHS

Gūst labu pieredzi

Rīgā notika Latvijas jaunatnes čempionāta fināls šahā, no Kurzemes reģiona sacensībās piedalījās četri Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi.

U12 grupā (15 dalībnieces) Esterei Fogelei – 4 punkti un 11. vieta.

U14 grupā (12 dalībnie-

ces) Nellijai Jēkabsonei – arī 4 punkti un 5. vieta.

U16 grupā (septiņas dalībnieces) Ancei Reihai – 1,5 punkti un 5. vieta.

U18 grupā (desmit dalībnieki) Raivo Šteinbergam – 2,5 punkti un 9. vieta.

Sporta skolas arhīva foto

Sacensību brīdī – Kuldīgas novada sporta skolas audzēknis Raivo Šteinbergs.

PASĀKUMI

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Amatu mājā 4.VII noslēdzas Sanitas Ābelītes porcelāna izstāde *Mesa*.

ĒDOLĒ

Bibliotēkā Pasaules vides dienas grāmatu izstāde *Zeme mums tikai viena* un Mārtiņa Pizika gleznas.

GUDENIEKOS

Kultūras namā Gunta Obodņikova apgleznotās skaņuplates.

Basu tautas namā 12.–16.VII koka izstrādāšanas meistarklase koklētājas un etnomuzikoloģes Laimas Jansones vadībā. Rīko biedrība *Etniskās kultūras centrs „Sūti”*. Kokles spēles mācības suitu kultūrvēsturiskajā novadā jau vairākus gadus kļuvis par tradīciju, aicināti arī jauni interesenti. Lūgums pieteikties līdz 5.VII, aizpildot anketu vietnē ej.uz/kokles_meistarklases (informācija pa tālr. 29222103, Dace Martinova). Biedrība iespēju robežās nodrošina ar instrumentiem. Ieteicamais dalībnieku vecums – no septiņiem gadiem. Vēlams mūzikas skolas pieredze. Mācības notiks 12.–15.VII divās grupās: iesācējiem – 16.00, ar priekšzināšanām – 18.00. 16.VII 14.00 dalībnieku koncerts un Laimas Jansones programma kopā ar Antu Enģeli.

KABILĒ

Estrādē 2.VII 19.00 deju sadancis *Visi ceļi ved uz Kabili*, 22.00 zaļumballe kopā ar grupu *Liedags*.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā Dagnijas Grundbergas fotoizstāde *Mana meditācija*.

Izstāžu zālē Oļģerta Grūbes fotoizstāde.

Pie Silenieku mājas lielā ozola (pa Basu ceļu 5,43 km) 2.VII 20.00 muzikāls senā Planīcas pagasta vēsturei veltīts pasākums *Māju un cilvēku likteņi*. Informācija pa tālr. 29128816.

Vilgāles estrādē 9.VII 19.00 viesosies Latvijas Nacionālā teātra dziedājo aktieru ansamblis *Greizais ratiņš*.

LAIDOS

Muižas labajā spārnā 16.VII 10.00 aicināti kāršu spēlmaņi uz *Aitas galvas* izspēli. Informācija pa tālr. 26499641 (Aldis).

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā izstāde *Dabas veltes veselībai un skaistumam*.

9.VII kapu svētki: 11.00 Purvkroga, 12.00 Miera, 13.00 Nīkrāces, 14.00 Tukuma, 15.00 Priednieku kapos. Aizgājušo piemiņu godinās dziesminiece.

PADURĒ

Muižā 2.VII 12.00–15.00 dzejas diena. Ar savu dzeju dalīsies 15 dzejnieki no dažādām Latvijas vietām: Zane Grigore (Biksti), Liliāna Kalve (Jaunmārupe), Staņislava Karlsone, Daiga

Megne un Vēsma Matēviča (Kuldīga), Māris Lapiņš (Brocēni), Modris Mūris (Priekule), Astrīda Puķe (Padure), Elita Ieva Puķe (Salaspils), Ērika Strole (Ventpils), Henita Kupjanska, Uldis Berķis un Silvija Šterna (Priekule), Nina Stolere un Jans Ikes (Liepāja). Ar muzikāliem priekšnesumiem priecēs divas mūzikas grupas: *Trīs Jaunpils puīši*, kā arī Daiņa un Baibas Turku duets *Divas balsis*.

Līdz 31.VII Ata Jākobsona gleznu izstāde.

Pie klēts un dīķa 9.VII no 12.00 Liepiedu svētki: tirgus, izstāde, koncerts, audēju meistarklase, brīvdabas kino u. c.

PELČOS

Bibliotēkā izstāde *Firstam fon Līvenam patika lasīt un zīmēt*.

Tautas namā 5.VII 18.00 vācu dziedātājas Dorotejas Ločas koncerts. Mūziķe dzīvo Pencbergā (Vācijā) un darbojas Minhenes biedrībā *Alexandra-Freunde e.V.*, kas apvieno dziedātājas, ģitāristes un komponistes Aleksandras (1942–1969) talanta cienītājus ar mērķi saglabāt viņas muzikālo mantojumu. D.Loča izpilda gan Aleksandras, gan citu autoru dziesmas.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā Māra Kreiberģa fotoizstāde *Mirkliis dabā. Dzīvnieki*.

Bibliotēkā *Kuldīgas paletes* dalībnieces Rasas Rasmanes gleznu izstāde *Ziedi – veldze dvēselei*.

VĀRMĒ

Muižas parkā 6.VII 18.30 Dorotejas Ločas koncerts (ja līs – pamatskolas zālē).

Sporta stadionā 9.VII 10.00 atklātās vasaras sporta spēles. Nolikums – www.varme.lv.

Liepu birzi 9.VII 22.00 zaļumballe ar grupu *Brekšu pekši*.

Sv. Miķeļa baznīcā 16.VII 17.00 labdarības koncerts baznīcas torņa atjaunošanai.

Folkloristi pulcēsies mūspusē

9. jūlijā starptautiskais folkloras festivāls *Baltica* noritēs arī Kuldīgas novadā.

Pie muzeja 11.00 sākums *Kuldīgas teiku takai*, pa kuru stāstnieki, filozofs, skolotāji un kultūras darbinieki vedīs cauri leģendām un teikām par Ventas rumbas radīšanu, Veckuldīgas pilskalna virsai Lameikinū, svēto Katrīnu un hercoga Jēkaba mīļoto Līziņu, seno šaha spēli, naudas lādi un citām neticami reālām lietām.

Pilsētas dārzā 17.00 koncertā *Nāburgiem ir platas mēles* ansambli no Latgales, Vidzemes un Kurzemes izrādīs novadu tradīcijas, varēs dzirdēt dialektus, kā arī aizrautīgus stāstus no lietuvišu un igauņu stāstniekiem. Aicinātas ģimenes, tikai jāpaņem dekļītis un kārumu groziņš, varēs piedalīties spēlēs un rotaļdejās.

Pie Skrundas kultūras nama 12.00 notiks pirmā saspēle ... *mēs ejam pār kalniem un pār lejām*... No malu malām atbrauks 17 folkloras kopas: *Medainis, Zīle, Druvas zemturī, Virza, Pampāji, Ēdol's ķist', Vilkači, Dandari, Vilcenes, Vilki, Olūteņi, Salnava, Bērzgale, Kūzuls, Viļonīši, Gaudi, kā arī Labingis* no Viļņas. Visi aicināti iesaistīties kādā kopnorisē. Darbosies amatnieku tirdziņš.

Ventas krastā 15.00–17.00 skaņu, vārdu, soļu spēles un saspēles. Organizatori aicina būt vēriģiem, jo tiks ieskandinātas skaistākās vietas Skrundas pilsētvidē, vērsot uzmanību uz grezno muižas pili, Ventastegu muzeju, pastaigu taku, pērtuvi un griezekli, kuršu ķēniņu krēslim.

Pilskalna estrādē 18.00 dižkoncertā *Nāc ar mani sadziedāt skaņā Ventas līkumā!* satiksies skrundenieki un cieņiņi no tuviem un tāliem novadiem.

Estrādes parkā 20.00 spoku, joku, ticamu un neticamu stāstu vakars pie ugunsкура *Nesaki ne jā, ne nē, ne melns, ne balts*.

Alsungas pils pagalmā 14.00 koncerta programmā – no grodām pašmāju tradīcijām līdz aizjūru vēsmām. Uzstājas kopas *Saknes* un *Vēlava* no Liepājas, *Lāns* no Rīgas, *Sorbe* no Sāremā, *Dūdainieki* no Ziemeļanglijas. 18.00 koncerts un sadziedāšanās: vietējie tradīciju nesēji *Suitu sievas, Suitu vīri* un *Suitu dūdenieki*, viesi no Rīgas, Dobeles, Latgales un Ziemeļanglijas.

KULDĪGĀ

Izstādes

Mākslas namā līdz 10.VII mākslas skolas beidzēju diplomdarbi.

Novada muzejā mākslinieces Antras Meikes izstāde *Manas pilsētas krāsas*.

Mākslinieku rezidences galerijā līdz 10.VII Sabīnes Vernereres gleznas *Sirēnas, Medūza un Lotosa ēdāju sala*.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē mākslinieces Agijas Jansones izstāde *Klusie ūdeņi*.

Vecajā rātsnamā līdz 17.VII Elīzas Kleines-Šablinskas izstāde *Ēdene*.

Koncerti

Kalna pagalmā 1.VII spēlēs *Melo-M*, 2.VII uzstāsies lietuvišu dziedātājs un dziesmu autors Igns Pocūns jeb *Daddy Was A Milkman*, bet 8.VII – dziedātāja Katrīna Gupalo un pianists Andrejs Osokins. Visu koncertu sākums 21.00.

Kultūras centrā 2.VII 18.00 uzstāsies

amerikāņu džeza dziedātājs Klarks Bekhems ar grupu.

Duna Brewery pagalmā (Kaļķu ielā) 2.VII 20.00 uzstāsies gruzīnu dziedātājs Šota Adamašvili. Kantri mūzikas izpildītājs sācis Eiropas turneju, kurā sniegs vairāk nekā 40 koncertu. Mūziķis dzimis un audzis mazā Gruzijas pilsētiņā Bolnisi, piedalījies vairākos TV šovos, festivālos. 2021. gadā ieguvis starptautisko kantri mūzikas balvu *Texas Sounds*.

Kapusvētki katoļu draudzēs jūlijā

9.VII Gudeniekos: 13.00 Ūdrū, 14.00 Naglas, 15.00 Ruņģu kapos. 17.00 Kuldīgas Kalna kapos. 16.VII Alsungā: 13.00 Lapu, 14.00 Bāliņu kapos.

23.VII Alsungā: 13.00 Lāču, 14.00 Pantu kapos. 17.00 Kuldīgas Meža kapos. 30.VII 13.00 Alsungas Kalnbirzes kapos.

KAIMIŅOS

Sākas Novada garšas tūre

Jūrkalnes Uguns pļavā 2.VII 10.–16.00 pasākums *Novada garša*. Varēs iepazīt, izgaršot un iegādāties gardumus no vairāk nekā 20 ražotāju piedāvājuma. Šefpavārs Žanis Raivo Behmanis izrādīs, kā top strausa tartars, Taiga Reķe ceps savus slavenos raušus, būs zivju kūpināšanas, kokteiļu gatavošanas un citas meistarklases, tostarp arī bērniem. Par muzikālu piesitenu

gādās dziedātājs Mārtiņš Kanters un kapela *Kā ir, tā ir*.

Novada garša ir Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra pasākums, kas iepazīstina ar gada labākajiem vietējās produkcijas ražotājiem, mājražotājiem un ēdiena gatavotājiem. Nākamais *Novada garšas* pasākums notiks Vidzemē 16.VII Burtnieku ezera svētkos. Bet Zemgalē 23.VII atpūtas bāzē

Pilādži, Stelpē, varēs uzzināt, kas ir izslavētie Bārbeles cepelīni un leišu ķiļķeni. Šajā vietā ir arī labākā mototrāse Eiropā, tur paraugdemonstrējumu sniegs motokrosa čempions Matīss Karro. Muzicēs grupa *Laime pilnīga*, kā arī Buks un Arta Anna Bukēle. Latgalē tikšanās būs 7.VIII Rēzeknes pilsētas svētkos.

Vecmeistars un jaunie reperi

Grobiņas pilsdrupās 2.VII 18.00 viens no šīs vasaras lielākajiem hiphopa mūzikas koncertiem – vecmeistars Ozols uzstāsies kopā ar jaunās skolas pārstāvjiem: Kurtu, SourJ, Prusax un YAM.

Trīs dienas uz ezera

Liepājas atpūtas un piedzīvojumu parkā Austrumu forts 7.–9.VII muzikāli bagāts un daudzveidīgs vasaras festivāls *Liepāja Lake Music*. Festivāla pirmā diena aizritēs džeza un fanka mūzikas noskaņās, uz peldošās skatuves uzstāsies muzikālo huliģānu grupa *Very Cool People* un Lietuvas džeza apvienība *Castor Stetson*. Piektdienas vakarā dziedātājas Būū un Patrisha performances pulcēs popmūzikas klausītājus, sestdien priecēs nostalgiskā popgrupa *Kautkaili* un poproka mūzikas kolektīvs *Rīgas modes*.

PĀRDOD

ĪPAŠUMU-MĀJU Saldū.
Tālr. 25940259.

BETONA MAISĪTĀJU, 125 l, 600W.
Cena: 100 EUR. Tālr. 29185858.

METĀLA JUMTUS un notek sistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m².
Tālr. 20211377.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā. Cena: 296,80 EUR ar PVN par paleti. Tālr. 20331463.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tālr. 29428876.

MALKU maisos, kravās.
Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**.
Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**. Barters, maiņa.
Tālr. 28668696.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 25971768.

Skaldītu un kluču **MALKU**, piegādi nodrošinām. Tālr. 26632723.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**.
Tālr. 29142702.

GRANTI, SMILTIS, ŠKEMBU maisījumus, piegādā.
Tālr. 28443377, 29442809.

GAĪĻI meklē jaunu ganāmpulku.
Tālr. 29900761.

IZĪRĒ

Izīrē vai pārdod vienistabas **DZĪVOKLI**. Tālr. 29252559.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Visu veidu **JUMTU** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 28254588.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, tpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** šķeldošanai zarus, zāģētavu atgriezumus, gatavo šķeldu, skaidu. Tālr. 29150380.

Meklēju izstādes/izpētes vajadzībām apgleznotu **PŪRA LĀDI** vai apgleznotu **SKAPI**. **IEGĀDĀŠOS** priekšmetus tālākai saglabāšanai. Svarīgi, lai tie nav mūsdienās laboti vai īpaši tīrīti. Meklēju arī cilvēkus, kuri varētu pastāstīt par tradīcijām, kas bija saistītas ar pūra lādēm/skapiem kā arī amatniekiem, kuri šos priekšmetus izgatavoja. Tālr. 26669452, Kaspars.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

PLĀUJU ZĀLI ar trimmeri vai stumjamo zāles pļāvēju. Tālr. 26200636.

VAJADZĪGI

SIA *Mars* (46103002907) **PIEDĀVĀ DARBU** pie briķešu preses. Alga: 1100 EUR. Tālr. 29284817.

APSVEIKUMS

*Nāk gads aiz gada un Tu skaiti sevī,
Cik gadu sev, cik citiem dzīvē devi?
Kas citam vairāk nekā sev spēj dot,
Tas laimīgs, savu dzīvi pārskatot!*

/Z. Mauriņa./

Kuldīgas Centra vidusskolas kolektīvs sirsnīgi sveic pensionēto skolotāju **RAIMONDU KRAMZAKU** viedajā dzīves jubilejā!

PĒRK

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽU** un **LAUKU ĪPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzes, augošus mežus. Augstākā cena reģionā līdz pat 22 000 EUR/ha. Interesē lielas platības. Tālr. 25731315.

MEŽUS, cirsmas, malku.
Tālr. 26544462.

TRAKTORUS, piekabes.
Tālr. 25357742.

SIA *AIBI* iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvarā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

SENAS LIETAS – dažādus traukus, vāzes, lielas vīna pudeles, sadzīves priekšmetus muzeja papildināšanai. Samaksa uz vietas. Tālr. 29247670.

Kabiles saietā namā *Sencis* **sestdien, 16. jūlijā, 14.00**

Ainara Bumbiera koncerts.

Pēc koncerta balle, spēlēs *Normunds un Vilnis*. Kopējā dalības maksa 6 EUR, vietas numurētas. Iepriekšēja pieteikšanās pa tālr. 29903638.

LĪDZJŪTĪBAS

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*
/S.Kaldupe./
Skumju brīdī esam kopā ar Astrīdu, dzīves draugu ALDI mūžības ceļā pavadot.

Daina, Aina, Indra

*Cik gājums garš – nav izmērīts,
Cik bagāts bijis tas – nav svērts.
Bet mūžs ir pateicības vērts.*
/V.Kokle–Līviņa./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Astrīdai, ALDI mūžībā pavadot.

Balēvicu un Kindu ģimenes,
Anda un Ārija

*Šalciet klusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies...*
/S.Kaldupe./
Izsakām līdzjūtību ALDA GEIDES tuviniekiem, mūsu ilggadējo kolektīva biedru kapu kalniņā pavadot.

Mednieku klubs Ozols

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*
/S.Kaldupe./
Astrīdīn, visdziļākā līdzjūtība, ALDI mūžībā pavadot.

Mirdza

*Tāda ir dzīve:
upes plūst, saule mostas un riet.
Ikvienam Dievs savā laikā iezīmē un ceļu, pa kuru lemts iet...*
/M.Sviķe./
Skumju brīdī esam kopā ar Dainu Rudzīti, tēti mūžībā pavadot.

Kuldīgas kultūras centra kolēģi

*Šalciet klusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies.*
/S.Kaldupe./
Skumjās esam kopā ar Ināru, Dainu un Gintu, vīru un tēti IMANTU RUDZĪTI aizsaulē aizvadot.

Lāsteku mājas kaimiņi

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt.*
/G.Selga./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gintai ar ģimeni, tēvu mūžības ceļā pavadot.

KTTT 30A un 30B grupa un audzinātāja

*Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpars vijies.*
/V.Kokle–Līviņa./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Brigitai, brāli mūžībā pavadot.

Daiga, Līga, Jolanta, Ingrida

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*
/Ā.Elksne./
Mūsu visdziļākā līdzjūtība Brigitai, no brāļa atvadoties.

Frizieru saime no *Metropoles*

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu putenī, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.*
/Ā.Elksne./
Mūsu līdzjūtība Amandai, no vecmāmiņas atvadoties.

E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas kolektīvs

*Es reizēm atnākšu uz brīdī
īsu,
Lai redzētu, kā mani koki
zied.*

/Ā.Elksne./

Ir noslēdzies kāda mežsaimnieka mūžs.
IMANTS RUDZĪTIS.
Atvadīšanās 5. jūlijā 12.00
Aizputes ielas kapličā.
Pavadīsim uz Meža kapiem.
Sieva un meitas

*Cilvēka dzīve ir kā degoša
svece.*

*Reiz tā izdeg un nodziest.
Viss – ALDA GEIDES
(03.01.1941.–28.06.2022.)
liesma nu dzisisi. Izvadīšana
sestdien, 2. jūlijā, 14.00 no
Meža kapu kapličas.*
Tuvinieki

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

LAIKA PROGNOZE

Rekordi dienā un tropiskas nakts

Aizvadīts pirmais ekstremāla karstuma vilnis, kuram dažviet Latvijā pievienojās stiprs negaiss. Šodien un rīt tveice vēl saglabāsies, temperatūra samazināsies no svētdienas.

Prognozējot ekstremālu karstumu (kad gaisa temperatūra sasniedz +33 grādus), jau nedēļas sākumā tika izsludināts sarkans, tas ir, augstākās bīstamības, brīdinājums. Tūlīt arī sāka krist vietējie rekordi, jau pirmdien kopskaitā tie bija 18, bet otrdien – 23. Visā valstī sasniegti +30 grādi, labots arī nacionālais 28. jūnija rekords – Ventspilī fik-

sēts +33,1. Tur meteoroloģiskā stacija atrodas ostas teritorijā, kur dienvidaustrumu vējš atnes pilsētā uzkaršu gaisu, tādēļ bieži tiek reģistrēti valsts mēroga karstuma rekordi, tai skaitā šajā vietā sasniegts Latvijas absolūtais rekords – 2014. gada 4. augustā Ventspils ostā termometra stabiņš pakāpās līdz +37,8 grādiem.

Nedēļas vidū ekstremālu karstuma uzrāvienu vairs nebija, bet saglabājās oranžais brīdinājums. Kāpēc +33 grādi noteikti par ekstremālu karstumu? Kā skaidro Latvijas Vides, ģeoloģijas un me-

teoroģijas centra analītiķe Dace Gaile, brīdinājumi tiek izplatīti, lai sabiedrība laikus sagatavotos un attiecīgi saplānotu dienas gaitu – nedotos laukā karstākajā svelmē, parūpētos par bērniem u.tml. Jau vairākus gadus +33 grādi ir kritērijs, lai izsludinātu sarkano brīdinājumu, bet tiek izstrādāta jauna sistēma, ņemot vērā ne tikai meteoroloģiskos novērojumus, bet arī datus, ko sniedz neatliekamās medicīniskās palīdzības, ugunsdzēsības un glābšanas, kā arī citi dienesti. Plānots, ka tuvākajos gados jaunā sistēma tiks ieviesta. Laika prognozēs Latvijā

arvien biežāk parādās arī iepriekš maz lietots termins – tropiskās nakts. D.Gaile norāda, ka klimats tiek analizēts 30 gadu periodā. Tik ilgā posmā tropisko nakšu skaits nav bijis liels, jo tās biežāk parādījušās tikai pēdējos gados. Par tropisko tiek uzskatīta tāda nakts, kad gaisa temperatūra ir virs +20 un cilvēks arī miegā nevar atvel dzēties un atpūsties. Daudz tādu nakšu bija pagājušajā vasarā, par šo gadu vēl nevar spriest, jo karstums tikai sācies, bet nākotnē ar tām noteikti ir jārēķinās.

Viduskurzemē temperatūra sestdien vairs nepārsniegs +27 grā-

dus, svētdien dienā būs tikai līdz +24 grādiem. Šī nakts (uz sestdienu) pie mums vēl var būt tropiska (+20), bet nākamajās vairs nebūs siltāk par +16 grādiem. Nākamās nedēļas sākumā termometra stabiņš kritīsies par pāris grādiem gan dienā, gan naktī. Brīvdienas pārsvarā būs mākoņainas, dažbrīd gaidāms lietus. Pirmdien debesis skaidrosies, bet otrdien atkal tās klās lietus mākoņi. Tuvākajās dienās pūtīs mainīga virziena rietumu vēji (ZR un DR) līdz 3 m/sek.

Daina Tafelberga

VĀRDADIENAS

No 2. līdz 10. jūlijam

2. Lauma (1777), Ilvars (463), Halina (47)
3. Benita (909), Everita (434), Verita (26), Emerita (118)
4. Ulvis (141), Uldis (6394), Sandis (3168), Sandijs (674)
5. Andžs (56), Andžejs (369), Edīte (2256), Esmeralda (156)
6. Anrijs (453), Arkādijs (751)
7. Alda (734), Maruta (1427)
8. Antra (2293), Adele (628), Ada (74)
9. Zaiga (1473), Asne (14), Asna (3)
10. Lija (674), Olivija (598), Oliveris (2104), Odrija (707)

Populārākie: Antra un Uldis.

Kā no seriāla

Esmeralda Kancāne, kuldīdzniece, uzņēmēja, pedagoģe:
 – Vārdu izvēlējās tēta mamma. Bērnībā biju dzirdējusi daudzus nostāstus, kādēļ tieši Esmeralda. Viens no visreālākajiem, kam pati ticu, – oma šo vārdu iemilēja kādā seriālā. Starp citu, arī cilvēki, uzdodot jautājumu, kāpēc Esmeralda, jau nospriež, ka droši vien no kāda seriāla. Tad vienmēr pasmejos un neveikli pamāju ar galvu. Līdz pamatskolas beigām man bija neērti sevi saukt vārdā, nebija tā, ka nepatika, man vienkārši bija kauns, jo tajā laikā tas bija atšķirīgs un ne tik zināms. Bieži mēdzu sevi saukt par Zentu, šobrīd, to atceroties, liekas muļķīgi, jo tagad vārds Esmeralda man patīk daudz labāk. Šobrīd pat ne mazliet nekautrējos saukt sevi par Esmeraldu, šķiet, cits vārds nemaz man nepiestāv. Bieži gan manu vārdu neatceras, tad tieku nosaukta par Elizabeti vai Esteri, vai arī vārdam samaina galotni un saka Esmeralde, tas mani nedaudz kaitina. Bērni, kuriem ir grūti to izrunāt, saīsina par Esīti vai Esī. Pamatskolā mani iesauca par Eseni, tad likās *forši*, bet šobrīd iesauka vairs nesaista, esmu no tās izaugusi. Vecāki mani sauc par Pikucīti vai Esīti. Tā jauki!

KURZEMES VIKINGI

- PĒRKAM CIRSMAS UN MEŽA ĪPAŠUMUS
- PALĪDZĒSIM IZSTRĀDĀT, APSTĀDĪSIM UN IZKOPSIM JŪSU MEŽA ĪPAŠUMU
- BŪSIM PALĪGI JŪSU MEŽA ĪPAŠUMA APSAIMNIEKOŠANĀ

☎ 20216689
 ✉ kurzemesvikingi@gmail.com

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

LASĪTĀJS VAICĀ

Būs noteiktās dienās un laikos

Vairāki iedzīvotāji bija pamanījuši, ka kādu nakti Ventas rumba bijusi skaisti izgaismota, bet pārējās naktis vairs ne. „Kādēļ tā?“, viņi vaicā.

Ventas rumbas izgaismošana notikusi testa režīmā, bet būs konkrēts laiks, ko izziņos novada tūrisma attīstības centrs, kad to atkal varēs redzēt.

„Būvvalde objektu ir pieņēmusi ekspluatācijā, bet vēl notiek gaismu regulēšana un režīmu testēšana,” saka Kuldīgas novada pašvaldības būvvaldes nodaļas vadītāja Jana Jākobsone. Par projekta koordinēšanu atbildīgs ir Kuldīgas novada tūrisma attīstības centrs, tā vadītāja Jana Bergmane saka: „No 10. jūnija diennakts tumšajā laikā rumba no sāniem ir izgaismota ar statiskiem prožektoriem. Vēl ir kustīgie prožektoru, bet tiem sarežģītāks ir palaišanas process – bija jāpagaida detalizēta instrukcija to palaišanai, un no drošības aspekta tas notiks manuāli, klāt jābūt cilvēkam. Šo jautājumu šonedēļ atrisināsim. Šim projektam ir vajadzīgs pielāgošanas laiks. Tas, ko cilvēki vienu vakaru redzēja, bija tests. Jūlijā būs konkrēti datumi un laiki, kad varēs rumbu nākt skatīties, par tiem mēs tuvākajā laikā paziņosim. Atklāšanas pasākumu plānojam septembrī, jo gaismas efektīvākas ir tad, kad ir tumšs.”

Inta Jansone
 Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

VIRTUVĒ

Ko ēst karstā laikā?

Katrīna Spuleniece-Aišpure,
 uztura speciāliste

Kad ir vasara un laiks ir ļoti karsts, parasti ēstgriba samazinās. Vairāk gribas vieglus ēdienus, kas satur dārzeņus un augļus, bieži tiek izlaistas ēdienreizes, kas noved pie našķošanās.

NEDAUDZ, BET BIEŽĀK

Arī vasarā organismam ir jāņem uzturvielas, vitamīni un minerālvielas. Labāk ēst nelielām porcijām, bet biežāk. Ēdienreizi izlaišana parasti noved pie pārēšanās vakarā vai neveselīgu uzskatu izvēles. Tādēļ labāk ieturēt nelielas ēdienreizes vai aizstāt tās ar svaigiem dārzeņiem, augļiem, skābpiena produktiem. Karstam laikam piemēroti ēdieni ir dažādi salāti, kurus papildina ar sieru, gaļu, olām, zivju produktiem, aukstās zupas un smūtiji un augļiem, ogām, zaļumiem un ledus.

ŪDENS

Jādzēr vēl vairāk nekā ikdienā, vismaz 2 litri ūdens dienā. Šajā šķidrums daudzumā netiek ieskaitītas sulas, tēja, kafija un citi dzērieni. Nevajadzētu aizrauties ar limonāžu un citu saldinātu dzērienu lietošanu – tie neremdē slāpes, bet satur daudz cukura un citu nevēlamu vielu. Ja ir vēlme pēc atspirdzinoša dzēriena, var izvēlēties gāzētu ūdeni, ko papildina ar ledu, augļiem un ogām. Arī augļos, ogās un dārzeņos ir sulas, tādēļ tie ir laba uzskoda un našķis karstā laikā.

Drošība

Vasarā uzmanība jāpievērš pārtikas drošībai: pārtika daudz ātrāk bojājas, īpaši gaļas un piena produkti. Nevajadzētu gatavot lielos daudzumos, ja kaut kas paliek pāri jāglabā ledusskapī. Gaļas produktos ļoti ātri var savairoties mušu kāpuri, tādēļ gaļu, gan jēlu, gan pagatavotu, nevar turēt ārpus ledusskapja. Karstumā ātri sarūgst piens, bojājas sviests, siers un citi piena produkti. Jābūt uzmanīgiem un aizdomīgus produktus lietot nedrīkst, var saindēties ar pārtiku.

AUGĻU SORBETS

Vajadzēs: saldētas ogas – zemenes, mellenes u. c. pēc izvēles –, sagrieztus, saldētus banānus.

Kā pagatavot: ogas un banānus ņem ārā no saldētavas, liek blendera krūzē un sablendē viendabīgā masā. Pēc izvēles visas ogas un augļus var blendēt kopā vai atsevišķi. Masu pamīšus liek trauciņos – tas izskatīsies dekoratīvi – un dekorē ar ogām.

ZIEDKĀPOSTU SALĀTI AR PAIPALU OLĀM

Vajadzēs: 400 g ziedkāposta, 6 paipalu olas, 3 selerijas kātus, 50 g lociņu, 25 g dilļu, 25 g pētersīļu, sāli. Mērcei: 150 ml bezpiedevu jogurta, ½ tējķ. angļu sinepju, ½ tējķ. baltvīna etiķa, ½ tējķ. seleriju sēklu vai kumīna. Grauzdiniem: olīveļļu cepšanai, 1 kīpoka daiviņu, 2 šķēles tostermaizes.

Kā pagatavot: lielā katlā uzvāra 1 litru ūdens, pievienojot sāli. Ziedkāpostus sadalītu ziedkāpostu 2 minūtes blanšē karstajā ūdenī. Izņem un iemērc uz 1 minūti ledusaukstā ūdenī.

Izvāra paipalu olas. Atdzesē un noloba. Sakapā zaļumus, sagriež seleriju kātus. Visas mērces sastāvdaļas samaisa. Lielā bļodā sajauc visus dārzeņus un zaļumus ar mērci. Cepeškrāsnī uzkaršē līdz 200 grādiem. Cepamajā plātī iekļāj cepamo papīru. Olīveļļu sajauc ar sasmalcinātu kīpoku. Maizi sagriež standziņās un liek uz cepamā papīra. Apslaka ar olīveļļu, cep cepeškrāsnī, līdz maize kļūst zeltaina un kraukšķīga. Salātus pasniedz kopā ar grauzdiniem.